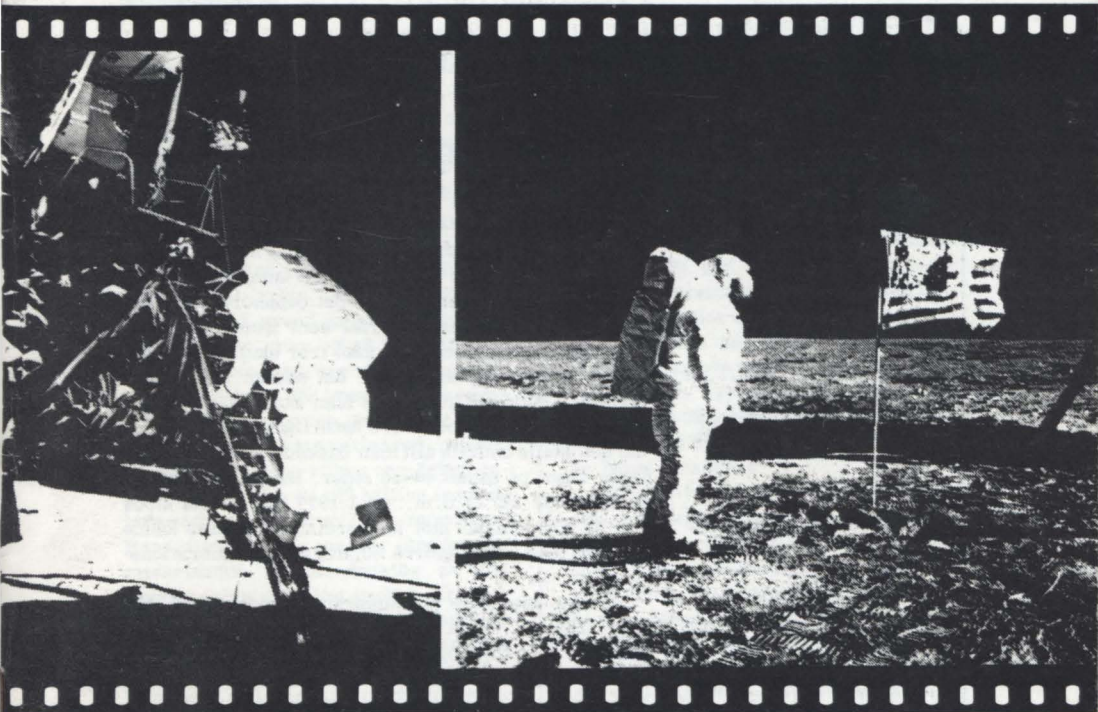

UFO-RAPPORT

nr.1, 15 feb. 1976

Vad filmades från Apollo 11 strax före
den historiska månlandningen?

HYNEK kritiserar Condon-undersökningen!

UFO- RAPPORT

är en informations- och
medlemstidning utgiven av
SUFORC - Swedish UFO
Research Center

Nummer 1 1976
Årgång 4

INNEHÅLL

Redaktionellt.....2
Vetenskap är inte alltid ve- tenskapsmäns sysselsätt- ning!
J. Allen Hynek.....3
Liviuniversum, del 2...10
Energi-vågor Hans Lauritzen.....14
Adamskifotet visar ej lock till läskedryckskylare!..15
Vad filmades från Apollo 11?
Borgny Tingstedt.....16
Rapportöversikt.....19
Vad sågs vid norska grän- sen?.....29
UFO inspekterar militär- förråd.....30
Rapport från Venus....31
BOKNYTT.....32

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE: Borgny
Tingstedt
ADRESS: Sturegatan 32 A, 571 00 NÄSSJÖ
TELEFON: 0380-73797

ÅRSPRENUMERATION: kr 24:- (4 nr)
postgiro 88 31 76 - 0
ANNONSPRISER: Småannonser 80 öre/mm
Kvartssida kr 65:-
Halvsida kr 120:-
Helsida kr 200:-

COPYRIGHT: Allt eftertryck utan tillstånd från
utgivaren förbjudet.

Redaktionellt

Så var det då åter dags för ett nytt nummer. Som ni säkert redan har märkt är detta nummer tjockare än tidigare. Det beror på att det oupphörligt strömmar in mängder med material som man absolut vill ha med i tidningen och som man tror skulle intressera er läsare. Tyvärr finns det nästan för mycket material, man vet inte vilket man ska sälla bort. Att öka tidningens sidantal vore naturligtvis en ide, men om den skulle omfatta allt man önskade skulle den troligen ligga på minst 40-50 sidor. Däremot så har vi funderat på att fr.o.m. nr 1 1977 öka antalet sidor till 32 för jämnas mot nu normalt 24. Detta kunde lätt ske utan någon större höjning av prenumerationsavgiften.

Antalet betalande prenumeranter under 1975 har varit 229 st, vilket betyder en ökning på ungefär 85 procent. Vår förhoppning är att antalet prenumeranter i det närmaste ska fördubblas under 1976. Ni kan hjälpa oss genom att rekommendera tidningen för era vänner och bekanta, så vi i fortsättningen slipper balansera på en knivspets vad det gäller ekonomin.

Projekt URD har under 1975 fortsatt att utvecklas och för närvarande finns 55 st fältrapportörer utbildade. Tyvärr är det stora flertalet koncentrerade till storstäderna och många "tomma" områden finns. I ledningen för projektet finns nu en stiftelse med en styrelse på 6 personer som beslutande organ. Vid ett möte i Stockholm den 11 oktober drogs riktlinjerna för den närmsta tiden upp och arbetet fördelades. Närmare detaljer kommer i nästa nummer. RED.

Vetenskap är inte alltid vetenskaps- mäns sysselsätt- ning!

av J. Allen Hynek

Den 6 oktober 1966, ingick University of Colorado och U.S. Air Force en formell överrensommelse om att tillsätta en vetenskaplig kommitté¹ för att studera (och en gång för alla troligen komma till rätta med) det förargande UFO-problemet vilket flygvapnet brottats med i 20 år. Den skulle leas av dr. Edward U. Condon, en fysiker med stabilt rykte, uppmärksammas inte bara på grund av sina vetenskapliga bedrifter, utan också för sitt mod att tala ut om kontroversiella ämnen.

Två år senare dök resultatet av kommitténs arbete upp: en omfattande, virrig, knappast systematiserad rapport på 937 textsidor, vilken anmärkningsvärt nog mindre än till hälften behandlade undersökningar av UFO-rapporter. Rapporten började med en egendomligt missvisande sammanfattning av dr. Condon, som skickligt undvek att nämna att rapportens inre innefattade ett kvarstående mysterium; kommittén hade misslyckats att finna riktiga förklaringar till mer än en fjärdedel av de undersökta rapporterna.

Vore det emellertid inte för faktumet att allmänheten genom pressen endast haft tillgång till sammanfattningen av rapporten, och dess påstående att UFO-problemet var "löst", skulle det inte vara någon större mening med denna kritik mot Condon-rapporten. Rapporten vinner ytterligare land. Andra hade före Condon visat att de data som fanns tillgängliga var långt ifrån tillräckliga för att fastslå en hypotes om utomjor-

diska besök. Condon återgav bara delvis slutsatserna hos andra med mer kunskaper än han själv och hans grupp.

Den första delen av den av två kapitel bestående sammanfattningen innehåller slutsatser och rekommendationer. Två uttalanden är särskilt upplysande:

"Noggrant övervägande av vittnesbörden som den finns tillgänglig leder oss till slutsatsen att ytterligare omfattande studier av UFO-problematiken inte kan vara berättigad på så vis att den på något vis gagnar vetenskapen."

Detta var verkligen dödsstöten för ytterligare undersökningar i kunskapens namn. Ändå finner vi ett uttalande med en banal tankegång:

"Därför tycker vi att myndigheternas alla byråer, liksom de privata stiftelserna, ska vara villiga att tänka sig förslag på UFO-forskning tillsammans med andra framläggande för dem som har en öppen, fördomsfri bas. Medan vi för närvarande inte tror att sådan forskning skulle ge något av värde, borde varje individuellt fall noggrant bedömas efter sitt eget värde."

Verkligen ett mästerverk i att slänga till kritikerna lite politiskt skräp. Ett mindre uppriktigt uttalande kan knappast föreställas, och naturligtvis skulle dr. Condon, politik-vetenskapens mästare, vara den förste som upptäckte att det var det. För man kan knappast föreställa sig att en statlig fond skulle ge något löfta att stödja sådan forskning, efter att ha läst Condon's krossande sammanfattning av läget. Där skulle

snart bli förgörande klagorop och brev till kongressmedlemmar från sökande som fått avslag på stöd till upprättade vetenskapliga områden, som frågade varför deras ansökningar blivit avslagade medan "detta UFO nonsens" stöddes.²

Resten av den långa rapporten består av kortfattade beskrivningar. Det är en löst sammanhängande sammanställning av delvis besläktade ämnen, varje del av olika författare, medan vissa delar behandlar direkta undersökningar av utvalda UFO-fall. Det är dessa, noggrant lästa, som visar lögnen i Condon-sammanfattningen. Emellertid finner man djupt begravda i rapporten många provokativa uttalanden, som t.ex.: "Slutsats: fastän konventionella och naturliga förklaringar naturligtvis inte kan finnas är sannolikheten låg för det i detta fall, och sannolikheten för att åtminstone ett äkta UFO var inblandat är ganska hög." Och i andra fall: "Detta måste lämna kvar ett av de mest förbryllande radarfall som finns upptecknade, och ingen slutsats kan ännu göras." Åter igen: "De tre oförklarade observationerna, som har samlats ihop från en stor mängd rapporter är en utmaning till analys." Och för att bräcka svårigheterna till förklaringar, som genomspinner rapporten, finns denna avslöjande anmärkning: "Denna ovanliga observation borde därför tillföras kategorin av några nästan säkert naturliga fenomen, som är så sällsynta att de tydligen aldrig har rapporterats tidigare eller senare." (Hur kunde denna sällsynta händelse hamna bland de bara 90 av potentiellt 25.000 som kunde ha undersökts. Hur många liknande "sällsynta" händelser gömmer sig bland de återstående 24.910 rapporterna?)

Slutsatsen av det nuvarande kapitlet blir helt enkelt att (a) ämnet som skulle studeras av Condon-gruppen var felaktigt definierat, och (b) kommittén studerade fel problem.

UFO definierades av Condon som något som förbryllade en given observatör. "Condon UFO" behövde inte undergå

en undersökningsprocess innan det kom att betecknas som ett UFO: en rapport som förblev oförklarad efter noggranna undersökningar av tekniskt kunniga personer. Kommittén riktade in sig själv på att finna en naturlig förklaring som passade till rapporten. Det är mitt påstående att detta skulle ha gjorts i den ursprungliga undersökningen. Faktumet att mer än 25 procent av fallen som studerades inte kunde hänföras till naturliga orsaker, betyder helt enkelt att endast 25 procent av de studerade fallen hade behövts studeras som UFOs.

Det var dessa fall (och många andra som flygvapnet har klassificerade som "oidentifierade") och bara dessa som borde ha givits fortsatt studie. Vetenskapens historia har visat att det är sakerna som inte passar in, det tydligen undantaget från regeln, som visar vägen för genombrott här i världen. Och det var dessa fall som borde ha studerats från olika synvinklar. Kommittén valde att endast ta hänsyn till problemet om UFO-rapporter (och många mer icke-UFO-rapporter) stödde hypotesen att jorden besöktes av utomjordiska intelligenser (ETI = extraterrestrial intelligences). UFO = ETI var den definierade ekvationen. Den försökte inte fastslå om UFOs verkligen utgjorde ett problem för vetenskapen eller ej, om det var fysiskt eller socialt. Frågan om de gåtfulla rapporterna av UFOs världen över utgör "äktä nya empiriska observationer" diskuterades aldrig. Sålunda studerade kommittén problem rörande felaktig förnimmelse och felaktig tolkning av bevis för utomjordiska besök. Kanske är detta ett problem för sociologer och psykologer, som kanske är intresserade av att tusentals människor inte kan identifiera Venus, en meteor eller landningsljusen hos ett flygplan och tolkar sina felidentifieringar som besökare från yttre rymden.

Problemet var - och kvarstår - om fenomenet med UFO-rapporter från mer än hundra länder representerar något nytt för vetenskapen, helt skilt från

någon förutfattad teori (som ETI) att betrakta rapporterna.

Ingen kritik mot Condon-rapporten kan undvika att nämna valet av data för studie. Genom att koncentrera sig på aktuella fall (40 av 90 studerade fall ägde rum år 1967) och också på relativt få fall av de för dem tusentals tillgängliga, kunde de inte lägga märke till de världsvida mönstren av observationer under de senaste 20 åren. Det fanns mer än 12.000 rapporter från flygvapnet tillgängliga för kommittén liksom flera tusen i NICAP:s och APRO:s arkiv (det senare fanns inte tillgängligt till kommittén till största delen beroende på den utmärkta psykologiska närningen av APRO från kommitténs sida). Dr. Saunders har anmärkt att när han gjorde sina statistiska studier av UFO-rapporter (finns inte med i Condon-rapporten på grund av att Saunders avskedades från kommittén) fann han att få rapporter fanns med i både flygvapnets och NICAP:s arkiv, om man undantar fall som varit mycket publicerade. Enligt min erfarenhet av APRO:s arkiv skulle jag tro att samma sak gäller även där. Fastän betoningen att använda aktuella fall kan försvaras, så ligger värdet hos proceduren i antagandet att dessa (och ungefär 50 till) skulle vara representativa för de 25.000 fallen i varierande arkiv. Till exempel studerades bara några få av de fall som använts för att bygga upp prototyper och olika kategorier i den här boken, och av dessa förklarades exakt ingen alls.

Condon-rapporten slog inte fast någonting. Boken består emellertid av så bra argument för studiet av UFO-fenomenet som man kan tänka sig, gjorda av en grupp av specialister på individuella områden som inte har någon tidigare kunskap om ämnet, på så kort tid.

Lite kunskap om hur Condon-kommittén kom till behövs för att förstå dess handlande. På ett mycket riktigt sätt kan man säga att Condon-kommittén hade sitt ursprung i "sumpgas." När jag 1966 föreslog sumpgas som en möjlig

förklaring till det stora antal Michigan-observationer vid Dexter och Hillsdale, i vilka svaga ljus hade setts över sumpområden (förklaringen var aldrig avsedd att täcka hela spektrumet av berättelser från området vid den tidpunkten), blev sumpgas ett bevingat ord och en vanlig humoristisk synonym till UFOs. UFOs, sumpgas, och jag var pampflett i pressen och var föremål för många förtjusande karikatyrer (av vilka jag har en hel samling). Hade ett UFO vid den tidpunkten rapporterats från Sahara öknen, tror jag att det hade blivit betecknat som sumpgas. De goda medborgarna i Michigan tycktes inte gilla gycklet som utvecklade sig, och ett par partianhängare i kongressen, Weston Vivian demokratisk kongressledamot från Ann Arbor och republikanernas minoritetsledare Gerald Ford, kallade till förhör inför kongressen i ärendet.³ Några få frågeställningar från utfrågningen är relevanta och av intresse här:

ORDFÖRANDE (L. Mendel Rivers): Dr. Hynek, finns det något som ni skulle vilja säga till oss?

HYNEK: Herr ordförande, pressen har behandlat mig ganska ovänligt.

ORDFÖRANDE: Ni borde vara ordförande för den här kommittén.

HYNEK: Pressen har beskrivit mig som "flygvapnets marionettdocka" och påstår att jag endast säger vad flygvapnet sagt åt mig att säga. Jag skulle vilja... läsa ett uttalande för kommittén... som verkligen inte har dikterats av flygvapnet.

ORDFÖRANDE: Vid detta tillfälle, vore jag tacksam om ni höjde högtalarljudet...

HYNEK: ...den sorts aktivitet som pressen har rapporterat om från Michigan är inte ovanlig. Det var bara så att Dexter och Hillsdale händelserna, fast de är av litet vetenskapligt intresse,

har dragit på sig nationellt intresse. Nu har liknande händelser och några betydligt mera förbryllande ägt rum i ett flertal år... Trots att ämnet verkar vara meningslöst, kände jag det som en försumelse i min vetenskapliga ansvarighet mot flygvapnet om jag inte framhöll att hela UFO-fenomenet kanske hade aspekter som gjorde det värt vetenskaplig uppmärksamhet... Jag är glad att mitt uppträdande inför denna kommitté ger mig en chans att upprepa mina rekommendationer. Det är särskilt min uppfattning att de data som samlats sedan 1948... förtjänar noggrann undersökning av en civil panel bestående av psykiska och sociala vetenskapsmän och att denna panel skulle bli ombedd att undersöka UFO-problemet kritiskt för att verkligen komma underfund med om ett huvudsakligt problem verkligen existerar.

ORDFÖRANDE: Ni säger att ni inte kan avskrivna dessa rapporter, att ni inte kan förlöjliga dem som gjort observationerna. De är mycket ansvarsmedvetna människor, med olika livsmönster, som har rapporterat dem (dessa är intressant att många av dessa ord har sitt ursprung hos ordföranden. Han berättade för oss strax innan att hans fru varit mycket intresserad av UFOs)... Nu denna morgon säger ni till oss att det borde upprättas en panel av vetenskapsmän bemyndigad av flygvapnet till vilka man bör vända sig i dessa angelägenheter, och från vilka en rapport borde komma?

HYNEK: Ja, det är vad jag säger. Det skulle vara kärnan i mitt uttalande. Jag har blivit omtalad av sekreterare Brown, att Scientific Advisory Board har rekommenderat samma sak.

Bara några veckor tidigare hade en speciell kommitté från Scientific Advisory Board, under ledning av dr. Brian O'Brien, rekommenderat bl.a.: "Det måste underhandlas om kontrakt med några få utvalda universitet för att

få vetenskapliga grupper att omedelbart och på ett noggrant sätt undersöka utvalda UFO-observationer... Universitetet borde väljas så att de representerar god geografisk spridning..."

O'Brien kommittén hade kallats samman av ett brev från generalmajor E.B. LeBailly, ledare för flygvapnets informationsavdelning, vilket bland annat sa: "Följaktligen har det begärts att en arbetande vetenskaplig panel... ska organiseras för att granska Projekt Blue Book... och för att råda flygvapnet om de förbättringar som skulle behöva göras..."

Dr. J. Allen Hynek, som är ordförande för Dearborn Observatory vid Northwestern University, är vetenskaplig konsult för Projekt Blue Book. Han har visat sig villig att arbeta med en sådan panel för att kunna komma tillrätta med det här problemet på ett lämpligt sätt. Dr. Hynek har diskuterat det här problemet med dr. Winston Markey, före detta vetenskaplig chef för flygvapnet."

En kort tid innan fick jag ett brev från ställföreträdande överste J.F. Spaulding vid flygvapnets informationskontor angående detta problem, på vilket jag delvis svarade följande:

"Jag har funderat en hel del på ert brev daterat 13 augusti (1965) i vilket ni ställde en fråga om att tillsammans med National Academy of Science utforska deras möjlighet att undersöka UFO-problemet... Iförsta hand är idén att låta en civil organisation assistera flygvapnet när det gäller UFO problemet inte ny. Den har dykt upp ett flertal gånger de senaste 18 åren. 1953 ombads Battelle Memorial Institute i Columbus att göra en statistisk studie av UFO-rapporter fram till då. Jag kallades då inte in som konsult, men under tiden som min vän översten hade ansvaret för Blue Book, kom vi på idén om en panel av vetenskapsmän, plockade från Wright Field, vilka sammanträdde regelbundet för att assistera vid utvärderingar. Om jag kommer ihåg rätt... (inkluderade vi) en psykolog och även en sjömanspräst! Men på grund av att detta var en

insats innifrån, utan stöd från toppen, blev panelen kortlivad.

Ännu senare, gjorde SAFOI eller dess like förslag till NASA och till NSF om liknande assistans, men efter några få möten... blev det inget av. Med undantag för ett senare försök, att intressera Brookings Institution för möjligheten att undersöka saken, har problemet alltid stått kvar som en angelägenhet för flygvapnet, och jag skulle vilja påstå, att det är troligt att det så kommer att förbli..."

Det är därför min övertänkta uppfattning... att en civil panel av vetenskapsmän... ombedjas undersöka UFO-problemet kritiskt för det uttryckliga ändamålet att komma underfund med om ett stort problem verkligen finns... Panelen skulle vara en arbetande panel... vilkens medlemmar är villiga att göra en hel del "hemarbete" mellan mötena.

Jag vore naturligtvis villig att assistera en sådan panel på vad sätt jag kan och vore även villig att ta en tid ledighet från universitetet om det skulle behövas för att ge det här problemet de rätta perspektiven."

Kopior av detta brev sändes till dr. Winston Markey, vetenskaplig chef USAF, och till dr. Harold Brown, flygvapnets sekreterare. Användandet av en hel del liknande om inte exakt identiska fraser i överste LeBailly's brev till Scientific Advisory Board några veckor senare, visar att mitt brev åtminstone lästes på rätt ställen.

Så det kom att gå vidare (efter många misslyckade försök att placera UFO-studiet vid Ivy League university) tills University of Colorado accepterade uppdraget den 6 oktober 1966. Jag skulle inte få bli medlem av gruppen, troligen på grund av att kommittén skulle vara sammansatt endast av sådana som inte kände till något om ämnet och följaktligen kunde "ta en helt ny titt" på det. Detta tydliga kännetecken hade sina egna inbyggda faror och var på sätt och vis, som att be en grupp nybörjare i matlagning ta en titt på "haute cuisine"

och öppna en trestjärnig restaurang.

Ikke desto mindre, förstod jag det rationella, och ursprungligen var jag nöjd med arbetet. Jag kommer ihåg ett mycket trevligt möte hemma hos dr. Franklin Roach, en av kommitténs medlemmar och sedan länge en astronomisk kollega, vid vilket dr. Condon och flera andra medlemmar av kommittén var närvarande. Det verkade finnas någon slags äventyrslystnad, liksom inför en lång resa. Emellertid märkte jag även den här kvällen dr. Condon's huvudsakliga negativa attityd (och även fru Condon's attityd som var mycket stark) men tyckte att det endast var naturlig skepsis hos en vetenskapsman som ännu inte hade undersökt de data som fanns. Jag hade då ingen aning om hur sparsamma och magra dessa utvalda data skulle bli.

Inom en kort tid efter kommittén börjat arbeta, började jag höra störande historier, först från en och sedan från ytterligare en av mina vänner anslutna till Colorado-projektet. Det verkade finnas verkliga problem angående definiering av problemet: de tre psykologerna var oense om vad som skulle studeras av kommittén. En av dem påstod att folk "bara såg saker", och han kunde inte för ett ögonblick reflektera över att ett faktiskt fysiskt fenomen vart att studera på något vis kunde vara inblandat. I sitt frågeformulär avdelade han en sida till observationens grunddrag och 20 till observatörens psykologiska reaktioner.

En annan psykolog blev förälskad i idén att lösningen till UFO-problemet låg i ETI-hypotesen. Ännu en annan, som mötte denna teori, framhöll omöjligheten att någonsin särskilja ett ETI, om det existerade, från en överraskande "blandad" kategori.

En av de fysiska vetenskapsmännen föreslog användandet av en stereokamera som över en lins skulle vara över täckt med ett diffraktionsfilter, så att spektrat av det ljus UFO:t utsände kunde fastställas. Han visste inte att samma idé hade föreslagits och kommit till

största möjliga användning av dr. Joseph Kaplan 1954, en av dem som organiserade International Geophysical Year. Det visade sig strax efter vid demonstrationer att resultaten blev felaktiga, utom när det gällde mycket starka ljus. Jag har fortfarande en Videon stereokamera utgiven vid den tidpunkten till flygbaserna, en övergiven souvenir från UFOs "gamla dagar". Så mycket för en "ny synvinkel" på ämnet.

Dr. Saunders tyckte att ETI-hypotesen var den riktiga centrala lösningen som skulle testas. Det var naturligtvis den mest lysande idén att gå efter, fastän det inte fanns några riktiga bevis för att detta utgjorde basproblemet. Genom att fixera detta till den centrala frågan om UFOs, gick emellertid kommittén efter den allmänna uppfattningen. I allmänhetens ögon är UFOs den verkliga synonymen till rymdbesökare, vanligtvis ansedda som "små gröna män."

Emellertid var Saunders närmande av problemet, en gång definierat och antaget, utmärkt: vid Condon-kommitténs sammansättningsvilken Jacques Vallee och jag hade blivit inbjudna att göra under de första veckornas existens, påpekade vi båda mycket kraftigt att alla tillgängliga data, noggrant avvägda, och särskilt dem från flygvapnets arkiv, borde kodifieras så att en elektronisk datamaskin kunde användas för dataanalys. Saunders började att "data-arbeta" det tillgängliga materialet, och då han avskedades från kommittén hade han redan matat in flera tusen fall på magnetband. (När detta skrivs har han omkring 30.000 fall på band, tillgängliga för konstgjord analys.) På grund av Saunders "bortfall" från Condon, togs inget av hans statistiska material med i rapporten, som "tillfredsställede" sina läsare med en analys av 90 fall, många dagsaktuella, som i många fall inte uppfyllde definitionen på UFO antagen här. Ändå hade Vallee och jag kraftigt talat för att kommittén skulle söka efter mönster bland tusentals rapporter, att det var nödvändigt att finna ett allmängiltigt perspektiv på UFO-si-

tuationen. Endast på så vis skulle de kunna se vad som rapporterats och av vem. Istället grävde Condon-kommittén i oroande få exempel på fall, utan att veta om dessa specifika fall passade in i det allmängiltiga mönstret. Var de verkligen representativa för de verkligt förbryllande rapporterna?

Sökandet efter en metod var ett krävande tidsfördriv. Fastän rapporten har titlen "Vetenskapligt studie av oidentifierade flygande föremål", kan man verkligen kalla den vetenskaplig? Eller istället, skulle den kunna vara? Kan vetenskapens standardmetoder, som är så succesfyllda på områden där erfarenheter kan upprepas under laboratoriemässigt kontrollerade förhållanden, vara användbara på UFO-fenomenet.

Det har sagts att det inte är ämnet som avgör om studiet är vetenskapligt, utan den använda metoden. På det stora hela kan dessa accepteras, men stämmer det in på detta speciella område - UFO? Tar man för givet att de "bästa" UFO-rapporterna är otroliga berättelser gjorda av trovärdiga människor, hur kan man då studera dem förutom genom analys, klassificering och beskriva i mer precisa och ordentliga termer det som redan fanns i rapporten. Vilka nya insikter, nya bevis kan introduceras förutom mer detaljer bekräfta en redan otrolig historia?

I accepterade vetenskapliga procedurer brukar man vanligen testa några hypoteser. "Om - i så fall" är sammandraget av den vetenskapliga metoden. Om det är så, isåfall kommer följande att hända, och hypotesen är inget värd om inte "i så fall" kan testas, kan visas vara sant eller falskt. Särskilt betydelsefullt är det senare, att en hypotes kan otvivelaktigt visa sig vara falsk. Finns det några avgörande experiment som kan utföras eller något som kan observeras som kommer att visa att hypotesen är felaktig? Om inte, hur väljer man mellan en hypotes och en annan?

Condon-kommittén valde att testa ETI-hypotesen, att UFOs var solida be-

vis för utomjordiska besök. Hur kan detta bevisas vara falskt? Ett utarbetat observationsnät kan byggas upp, men inga UFOs visar sig. Är det ett negativt bevis? Nej. Någon kan påstå att de var väntade och därför undvek "fällan".

Sant är att Condon-kommittén fann att nästan en tredjedel av fallen inte hade någon ens delvis riktig förklaring. Experterna var förbryllade. Vad berättade detta om ETI-hypotesen? Ingenting. Det kunde finnas många förklaringar, beroende på hur djärv man är när man gör sina grundantagande. Om någon till exempel önskade föreslå andra världar än den fysiska (astrala eller eteriska), skulle den lätt kunna tillfredsställa och förklara UFOs alla upptåg. Men hur slår man fast att hypotesen är sann? Om det inte finns någon metod att göra så, är det inte vetenskap. Hypoteser förblir hypoteser, och vi kommer ingestans.

Även om Condon-kommittén hade fått starka ordern om att använda mer data, behandlade de en hopplös fråga. Den enda hypotesen som kommittén kunde ha testat var: Det existerar ett fenomen, som beskrivs av innehållet i UFO-rapporter, vilket för närvarande inte fysiskt kan förklaras. Den hypotesen kan prövas och visas falsk genom det enkla förfarandet att förklara, med nuvarande fysiska principer, de omkring 30 fall som inte kunde behandlas tillfredsställande, och naturligtvis även de åtskilliga hundra andra som inte behandlades av Condon-gruppen. Även om det förhåller sig så, kan man alltid komma med nya fall och säga: "Här är ett som ni inte förklarar," men förnuftet säger att om ett förutbestämt antal, n, fall (föreslaget av en panel av personer väl insatta i ämnet, som hade utsatt fallen för noggrann undersökning verkligen innehållande fåglar, ballonger, flygplan, meteoriter, planeter etc.) kan förklaras, så är fallet avslutat såvida inte nya observationer och andra data presenteras. Omvänt så existerar tydligen ett fenomen, om testfallen inte kan förklaras, enligt definitionen, ett fall som inte kan

förklaras enligt nuvarande fysiska principer.

Ennoggrann läsning av rapporten visar att kommittén gick mycket långt, vårdslöst långt, genom att upprätta den icke-förklarliga hypotesen medan de trasslade in sig i ETI-hypotesen. Enligt deras eget erkännande, blev deras "experter" verkligen förbryllade av många av de relativt få fall som undersöktes, och det finns ingen anledning att tro att de skulle varit mer succesfulla om de lagt sina händer på andra fall, som mer kompetenta undersökare misslyckats ge en fysisk förklaring.

Det är min åsikt, att det var högst oturligt att händelser som läkte ut skulle leda till ultimatumet att avskeda dr. Saunders. Kommitténs handlingsätt skulle säkerligen ha varit helt annorlunda om han stannat kvar och hans råd accepterats. Fastän han fokuserade ETI-hypotesen för test, skulle han snart ha upptäckt att hypotesen var omöjlig att anta och motbevisa, hypotesen "oförklarligt enligt nuvarande fysiska principer" hade varit självklar.

FORTSÄTTNING I NÄSTA NUMMER

1. Medlemskapet i kommittén och en upplysande berättelse om dess tvååriga existens kan finnas i "UFOs? Yes!" av David Saunders och Roger Harkins (Signet Book no. 3754). Konstitutionen av Condon-kommittén utan belysande historia kan också finnas i Condon-rapporten, "Scientific Study of Unidentified Flying Objects". Båda böckerna är ett "måste" för seriösa läsare intresserade av Condon-gruppens förehavande.
2. För att testa Condon's rekommendation till statliga fonder, framlade jag två seriösa forskningsförslag till National Aeronautics and Space Administration och till National Science Foundations. Båda avslogs sammanfattningsvis inte på grund av att de saknade vetenskapligt värde (åtminstone enligt breven med avslag) utan på grund av brist på pengar.
3. Förhör av Committee on Armed Ser-

forts. sid 15

Ett par andra synpunkter:

John Ball, en studerande vid Harvard i USA, har framlagt en teori, vilken gör möjligheten för kontakt lika liten. Han kallar sin hypotes för "Zoo-hypotesen" och den går helt enkelt ut på, att människorna lever i ett slags reservat, som passas och ses efter av högtstående civilisationer. De försöker att bevara en intressant miljö och en som dessutom är sammanknuten med människoracen, men håller sig annars diskret i bakgrunden.

Ball stöder sig på en parallel: människan idag själv göra som det passar med annat liv. Det gör vi kanske inte alltid, utan ordnar istället viltreservat till både djur och människor, så att intressanta arter och miljöer bevaras. Varför skulle inte andra mer avancerade civilisationer kunna göra samma sak - bara i mycket större skala?

Teorin är som sådan inte ny och revolutionerande. För de läsare som känner till mannen Charles Fort - mannen som använde ett helt liv för att samla berättelser om märkliga, oförklarliga fenomen från hela världen och efter vilken denna typ av fenomen fick namnet "Fortean phenomena" - kommer teorin, Zoo-hypotesen, att vara välkänd. Fort gav ofta luft åt den, bl.a. genom orden "We are property!", vilket på svenska skulle bli "Vi är andras egendom!".

Sagan liknar oss vid de infödda på ett avskilt ställe, som "kommunicerar med hjälp av klubbor och trummor, ovetande om de internationella radio- och telegrafverk, som finns över, omkring och genom dem". Ball menar att vi blott är inventarier i en zoologisk trädgård!

För fullständighetens skull ska vi till sist bara nämna, att Panspermia-teorin i Francis Crick och Leslie Orgel (två av världens ledande molekylärbioologer) åter har fått ett par nya förespråkare.

Teorin föreslogs 1907 av den svenske kemisten Svante Arrhenius, och gick i korthet ut på, att jordiskt liv inte hade uppstått här på jorden. Han föreställde sig, att enkla livsformer, mikroorganismer, kunde ha drivit genom världsrymden, drivet av ljustrycket och fastnat på och följt med någon rymdpartikel. När de av en tillfällighet landade på en planet med bra livsbetingelser "slog de rot" där, påbörjade sin tillväxt och därmed livet på den gällande planeten.

De vanligaste invändningarna mot denna tidiga teori har varit, att man inte har kunnat påvisa några naturliga mekanismer, som kunde överföra liv från ett solsystem till ett annat, samt att möjligheterna för dessa livsorganismer att överleva var oändligt små.

Här tillför Crick och Orgel ett nytt moment till saken - de menar nämligen att organismtransporten icke har skett av slump hit till jorden, utan däremot att den har dirigerats hit. De menar med andra ord, att livet här på Jorden har uppstått i och med att en annan civilisation har skickat ett rymdskepp lastat med mikroorganismer hit, och dessa mikroorganismer har med tiden bl.a. utvecklats till Homo sapiens.

Crick och Orgel menar, att det finns goda grunder för, att andra civilisationer skulle skicka iväg sådana rymdskepp, och att vi skulle kunna och kommer att göra något liknande om några årtionden. Deras teori skulle kunna betecknas som "styrd befruktning" eller "Dirigerad panspermia" till skillnad från Arrhenius ursprungliga teori.

Från en politisk-filosofisk synvinkel:

Många läsare kommer säkert att rycka till och undra, när de läser den här överskriften, vad eventuellt liv i världsrymden och politik har med varandra att göra. Med överskriften här ovan så menar jag dock varken partipolitik eller liknande former för

begränsad ideologisk uppfattning - utan hela den samhällsuppfattning, som egentligen ligger till grund för och är en förutsättning för de tidigare nämnda teorierna om liv i universum. De nämnda teorierna har alla det felet eller svagheten om man så vill, att de projicerar vår egen uppfattning om ett samhälles verksamhet och sätt att tänka och resonera ut på en hypotetisk, vår egen överlägsen, civilisation i världsrymden. Till vårt eget teknologiska kunnande och vetande lägger man t.ex. en faktor på 100 år för att kunna föreställa sig den avancerade civilisationens nivå - men den civilisationens hela ändliga vanor, kulturnivå och religiösa struktur glömmes man, eller är ur stånd att

kunna göra den motsvarande avancerad.

Sagan arbetar endast i sin hypotes med civilisationer, som har passerat det självdestruktiva stadiet i sin utveckling. Destruktionsperioden har helt blivit överstämnen, eller också har samhället gått under - och det är också den period vi är på väg in i eller är mitt i. Det måste helt enkelt vara en väsentlig tröskel mellan den samhällsuppfattning och ekologiska verksamhet, som idag dominerar här på Jorden och så den, som finns hos en mycket framskriden civilisation. Vårt samhälle är baserat på ett produktionsmål, kallat det kapitalistiska, som av naturen är både expansivt, imperialistiskt och råmaterial-

förbrukande - och det i ett system, nämligen planeten jorden, som ekologiskt och resursmässigt är begränsat. Det kan därför inte uppnås en ekologisk balans under nuvarande betingelser. Vi kan inte fortsätta på samma sätt och med samma inställning, och samtidigt räkna med att i nästan oändrat tillstånd slippa igenom destruktionsperioden och hamna bland de "överlevande" civilisationerna i Sagan's teori. Sagan förbiser i sitt exempel en avgörande sak hos Jorden idag, nämligen den omfattande kris vi är på väg in i på grund av vår inställning till omgivningen - vår ekologiska förstörelse eller rovdraft. De flesta domedagsprofeter är ense på en punkt, nämligen att om vår värld ska överleva en eventuell självdestruktion - slippa helskinnad genom Sagan's destruktionsperiod - så måste vi revidera hela vårt samhällssystem och vår uppfattning.

En civilisation, som överlevt faran inför en självödeläggelse, kan helt enkelt inte vara uppbyggt på de normer och idéer, som är grundläggande för och präglar vårt samhälle idag. En sådan civilisation måste nödvändigtvis vara präglad av en helt annan samhällsuppfattning, ha en helt annan livssyn och kulturmönster.

När Sagan därför tar sin utgångspunkt i skilda jordiska civilisationer eller dessas representanter och värderar dessa till att inte kunna kommunicera om allt för stora teknologiska skillnader (om de vore bland de avancerade!) försöker han få det till att ett liknande högmod skulle existera på ett universalt plan. Detta anser han sig vara berättigad till, eftersom han felaktigt förutsätter, att den avancerade civilisationens politiska inställning är densamma, som den som råder på jorden idag. En lika viktig sak bakom detta resonemang är att han samtidigt skapar den illusionen, att vi med oändrat samhällssyn kan slippa helskinnade genom krisperioden, och - fortfarande med samma samhällsstruktur och politik - och senare befinna oss bland de avance-

rade civilisationerna. Detta måste be-tecknas vara minst sagt osannolikt.

Ball's teori bygger på samma illusion eller myt, då han ju också förutsätter, att högt utvecklade civilisationer uppför sig och tänker likadant som vi gör. Crick och Orgel använder sig av ett liknande resonemang, nämligen en överförelse av ett jordiskt mönster till icke-jordiska civilisationer. I sin argumentation säger de att vi kan "befrukta" andra planeter med hjälp av den teknik som vi har idag och därmed skulle andra också kunna göra det, om de harmotsvarande teknologi. Som motiv för en sådan handling säger Crick och Orgel bl.a.:

"Eftersom vi inte vill uppnå någon direkt fördel med ett sådant projekt, skulle det antagligen genomföras som en demonstration på teknologiskt kunnande eller, mera troligt, genom en eller annan form av missionärsver!" Det kan diskuteras om en avancerad kultur, som har destruktionsperioden långt bakom sig, och därmed i förhållande till oss en annan samhällsuppfattning, skulle kännas vid en så egoistisk och meningslös grund för ett sådant projekt.

Man har ingen garanti för, att en avancerad, främmande kultur ute i världsrymden alltid kommer att handla i enlighet med vår uppfattning de allra äldsta motiv, men för den sakens skull behöver man ju inte tillägna dem de lägsta och mest dåliga handlingsgrunder.

Min UFO-vän från Sirius...

Att det finns liv därute i världsrymden - på ett eller annat ställe - råder knappast något tvivel om. Är man intresserad av UFOs och har studerat ämnet i några år eller längre tror jag inte, att man kan hysa något tvivel om att det finns intelligent liv utanför vår egen jord, och att detta liv på ett eller annat mystiskt sätt har hittat fram till vår planet och far runt i vår atmosfär - dessapräktiga varelser i sina vidunderliga maskiner! Vad de än är för några och varför de än är här.

Men vilken sorts civilisation representerar de? Har vi överhuvud taget någon möjlighet att uppnå en meningsfull kontakt med dem? Kan vi överhuvud taget sätta oss in i de tankar, föreställningar och åsikter som en given, avancerad civilisation måste vara uttryck för? En sak som skulle minska ett sådant dilemma vid en eventuell kontakt, var att den främmande civilisationen vidkontakt med oss använde en för dem hopplöst gammalmodig metod till kommunikation, bokstavligt talat steg ned till vår nivå under själva kontakten - en sak som egentligen inte borde vara ett överstigit problem för dem.

Men för att ta det hela generellt har vi faktiskt inte en gnista av möjlighet att tolka och förstå handlingsgrunderna och åsikterna hos en civilisation, som t.ex. var 500-600 år längre fram än vi. Det måste vara inbilskhet eller naivitet att mena, att vi kan sätta oss in i, hur en främmande civilisation skulle tänka och handla - och då särskilt mena att vi kan förstå varför de främmande gör som de gör. Möjligheterna skulle dock vara relativt bättre för en förståelse, om tidsskillnaden mellan dem och oss bara vore t.ex. 100 år - och om de också liknade oss lite, skulle det göra det hela lite lättare! !

Det är ju för övrigt en problematik man som UFO-intresserad alltid har inpå livet. Hur ofta stöter vi inte på observationer, där besättningen från ett UFO tycks utföra för oss helt meningslösa saker - vi hör om UFO-nauter, som reser runt och samlar småsten i en liten påse, som botaniserar eller skrämmer våra husdjur eller kanske leker cirkus med våra bilar och flygplan. Hur ofta uppför UFOs och därmed deras UFO-nauter sig egentligen "förnuftigt" enligt vår uppfattning av ordet? Om avfärden är förnuftig enligt "de andras" uppfattning råder väl inget tvivel - eller gör det?

Lika väl försöker man vid varje tillfälle att finna en orsak, ett motiv till det, som försigår, utan att ha en tanke på att man kanske inte har en enda chans

att gissa, inte ens förstå, vad de har för sig. Bl.a. på denna grundval, gissningens, kan det synas meningslöst, när UFOs och deras besättningar tillägnas "onda" avsikter, säkert med tanke på ev. invasion, erövring och undertryckande av Jordens befolkning, eller tillägnas en eller annan form av "frälsningsmission". Vem känner inte till berättelserna om hr. Xoqam från den fjärran planeten Nirvana, som i samtal med hr. Andersen varnar för fortsatta atomsprängningar här på Jorden, om hr. Jörgensen, som åtskilliga gånger haft samtal med sin vän Pxytz från stjärnan Sirius.

Man kan gott skratta och göra narr av sådana kontaktberättelser om varelser från andra solsystem - men dessa berättelser ger oss faktiskt ett allvarligt dilemma. De skulle kunna vara lögn och påhitt allihop, men emellanåt stöter vi på berättelser av sådan art, att man inte utan vidare kan avfärda dem. Men varför skulle en representant för en främmande, avancerad civilisation inlåta sig i ett, för många av oss, fullkomligt meningslöst samtal med en förutsatt hr. Jensen eller en landsman i Argentina, som varken kan läsa eller skriva, i stället för att göra något för att stoppa våra försök med atomvapen? Driver de gäck med oss, förs vi bakom ljuset, vari ligger sammanhanget i det mönster UFOs och deras besättningar visar oss - och är det överhuvud taget ett begripligt mönster? En del människor påstår sig ha patentlösningar på bl.a. sådana här frågor. En hemlig representant för dessa säger ju bl.a. med största sinnesro: "Det finns ingen UFO-gåta att lösa... Vi vet tillräckligt för att ha en klar bild av UFO-saken... Människor som inte har det är vilseledda..." Det måste vara en Guds gåva att besitta en sådan klarsyn! !

Vi känner faktiskt inte till UFOs egentliga orsaker för att komma hit. Det kommer självklart att vara en utmaning till vår stolthet, när det en gång visar sig, att de faktiskt inte betraktade

forts. sid 29

ENERGI-VÅGOR

HANS LAURITZEN

Vi får de flesta av våra intryck om omgivningen genom våra fem sinnen. Energivågor med speciella frekvenser och mekanisk influens orsakar kemiska och elektriska reaktioner, vilka vidarebefodrar impulser till medvetenhetscentrat i hjärnan. Människan har två medvetenhetscentra - ett i varje halvklot av hjärnan. Normalt är ett aktivt och ett vilande. Vetenskapen tolkar nu medvetenhet som en direkt framträdande egenskap av retning av hjärnan. Vissa undermedvetna intryck kanske beror på det vilande medvetenhetscentrats aktivitet.

Emellertid genomströmmas människans kropp och hjärna av många kemiska, elektriska och elektromagnetiska fenomen, som inte är sammankopplade med medvetenhetscentrat. De flesta energivågor är av frekvenser som inte är i resonans med de fem sinnena, och ger följaktligen inget medvetet intryck. Men de kan vara i resonans med andra delar av kroppen och hjärnan och sålunda ge starka psykologiska och fysiska effekter, vilket får människan att reagera ofrivilligt som om hon vore kontrollerad (vilket hon kanske också är). Låt oss därför ta en titt på hur resonans fungerar.

Den frekvens som en given bit materia absorberar energivågor vid kallas resonansfrekvens. Resonansfrekvensen beror på materiaens sammansättning, form och dimension. Varje bit materia från stjärnor till elementarpartiklar har resonansfrekvenser. Ett av de mest kända exemplen är att en ljudvåg av den egna resonansfrekvensen kan få en förutsatt pianosträng att vibrera...

Resonansfrekvenserna för atomkärnor ligger i radiovågornas spektrum, i vilket våglängderna sträcker sig från mindre än en meter till flera hundra meter. För elektroner ligger resonansfrekvensen i området för mikrovågor,

med våglängder från ungefär en millimeter till en meter. Magnetfält förstärker resonansfrekvenserna proportionellt till det använda magnetfältets intensitet, sålunda kan starka magnetfält tvinga elektronernas resonansfrekvenser upp till det infraröda området av spektrat.

Människans kropp och hjärna är inte bara utsändare av infraröd värmestrålning utan av hela spektrat av ljus, ultraviolett strålning, röntgenstrålning, radiovågor, etc. Varje del och organ har sin speciella frekvens. Den amerikanske vetenskapsmannen N.J. Stovall fann att radiovågornas frekvenser hos den mänskliga hjärnan var olika för varje individ. Sålunda kan varje ofrivillig psykologisk, fysisk eller drivande reaktion induceras genom att använda förstärkta energivågor av den egentliga resonansfrekvensen.

Idag börjar vetenskapen sakta bli medveten om att det existerar flera olika slags energier om vilka vi ännu knappt vet någonting. Anledningen är att alla kända slag av energier är dynamiska, och under vissa omständigheter kan de producera samverkande fenomen tillsammans med varandra och producera dynamisk resonans i materiep Partiklar. Den dynamiska resonansen inducerar mekaniska rörelser och/eller pendlingar hos partiklarna, och dessa kan i sin tur orsaka elektriska, elektromagnetiska och kemiska reaktioner. De nya slagen av energi är icke-dynamiska och producerar inte dynamisk resonans hos partiklar. Det är därför vi vet så lite om dem, men de har influens på och är i resonans med andra egenskaper hos materien än den dynamiska egenskapen.

UFOs skulle kunna utsända dessa energier och använda dem för framdrivning. En av dem skulle kunna tillintetgöra massan (inte tillintetgöra materia). Ofta anses detta vara anti-gravitation

vilket det inte är. Det är i verkligheten ett upphävande av massan. Alla sorters energier med dynamiska egenskaper liksom materiep Partiklar kan inte röra sig fortare än ljushastigheten. Emellertid kan de nya slagen av energi med icke dynamiska egenskaper röra sig mycket fortare än ljuset. När dessa energier används för att tillintetgöra masseegenskapen hos ett rymdskepp, skulle det kunna göra vinkelräta svängar och röra sig med hastigheter mycket högre än ljushastigheten. Våra beräkningar för UFOs ursprung på bas av ljushastigheten som gräns kan sålunda inte anses vara helt riktiga.

Några av dessa energier är besläktade med eller lika de slags energier som nu är kända för parapsykologin

ADAMSKIFOTOT VISAR EJ LOCK TILL LÄSKEDRYCKSKYLARE!

I höstas kunde man i ett flertal tidningar läsa att Richard Lawrence och Ken Rogers, sekreterare respektive ordförande i brittiska UFO sällskapet, avslöjat att det världsberömda "Adamskifotet" var en bluff.

De fotograferade tefatet skulle i själva verket ha varit ett belyst och skickligt fotograferat lock till en apparat för kylning av läskedrycker, troligen tillverkad i Wigan i England på en nu nerlagd fabrik. Det enda dessa två experter inte kan komma underfund med är om han fotograferade det i England, eller om lock också blivit exporterade till USA.

Den stora engelska tidningen "Daily Mirror" företog strax därpå en undersökning av dessa påståenden, och det visade sig snart, att det hela var en falsk upplysning. Frank Nicholson säger: "Då jag 1959 (Adamski tog sitt foto redan den 13/12 1952 och liknande farkoster har filmats på fler ställen) framställde denna läske-kylare, använde jag amerikanen George Adamskis bild som modell."

KÄLLA: Sydsvenska Dagbladet 20/9
UFO-Kontakt nr 6/75

som mentala, eteriska eller psykiska energier. All materia och speciellt levande varelser innehåller dessa sorters energier. Vårt medvetande förnimmer de elektriska impulserna från våra fem sinnen när de träffas av dynamiska energier. Ibland blir vi medvetna om påverkan av icke-dynamiska energier. Denna förmåga brukar kallas det sjätte sinnet, och omfattar ingivelse, telepati etc. Speciellt djur är känsliga för icke-dynamiska energier. Såsom kanske utomjordiska rymdfarare har lyckats utnyttja icke-dynamiska energier, kanske de också kan använda dem för att "läsa av" den mänskliga hjärnan eller inducera andra reaktioner i oss, vilket får oss att reagera ofrivilligt när UFOs är i närheten.

FORTS. FRÅN SID 9 VETENSKAP ÄR INTE...

vices från Representanthuset. 89:de kongressen, den 5 april 1966, nummer 55.

Copyright: J. Allen Hynek, översatt och publicerat med speciellt tillstånd.

PROJEKT URD

URD betyder "UFO Rapport och Data" (UFO rapporterings- och datasystem) och syftar till att klarlägga vad UFO är.

URD insamlar systematiskt uppgifter om UFO-observationer. Uppgifter som därefter användes i vetenskapliga analyser.

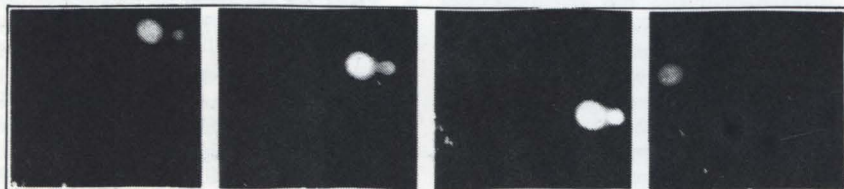
URD utbildar även FÄLTUNDERSÖKARE som med hjälp av ett detaljerat frågeschema intervjuar observatörer, samt undersöker förhållandena på observationsplatsen.

URD:s arbete är strikt vetenskapligt och byggs helt på frivilliga och ideella insatser. Är du intresserad av att delta aktivt inom projektet och intresserad av ytterligare information, kontakta:

Arbetsgruppen för UFO-identifiering, Box 454, 101 26 Stockholm 1.
GICOFF, Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg.
SUFORC, Sturegatan 32 A, 571 00 Näsävs.

VAD FILMADES FRÅN APOLLO 11?

B. Tingstedt

Ovanstående bildsvit är hämtad från en 16 mm:s film som togs innan Apollo 11 gjorde sin historiska månlandning 1969.

Den 16 juli 1969 kl. 14.32 lyfte raketten med kapseln i toppen från Cape Kennedy och den i två bemärkelser historiska rymdfärden påbörjades. Efter tre dagars färd anlände Apollo 11 till månen och gick in i bana runt densamma. Det var dagen före månlandningen. (På omslaget ser vi ett par bilder från den historiska månlandningen)

Klockan var omkring 18.00 på kvällen och astronauten Edwin E. Aldrin flyttade över till landningsmodulen "Eagle" för att ännu en gång gå igenom alla kontroller. Han tog då även en 16 mm:s färgfilm av månytan.

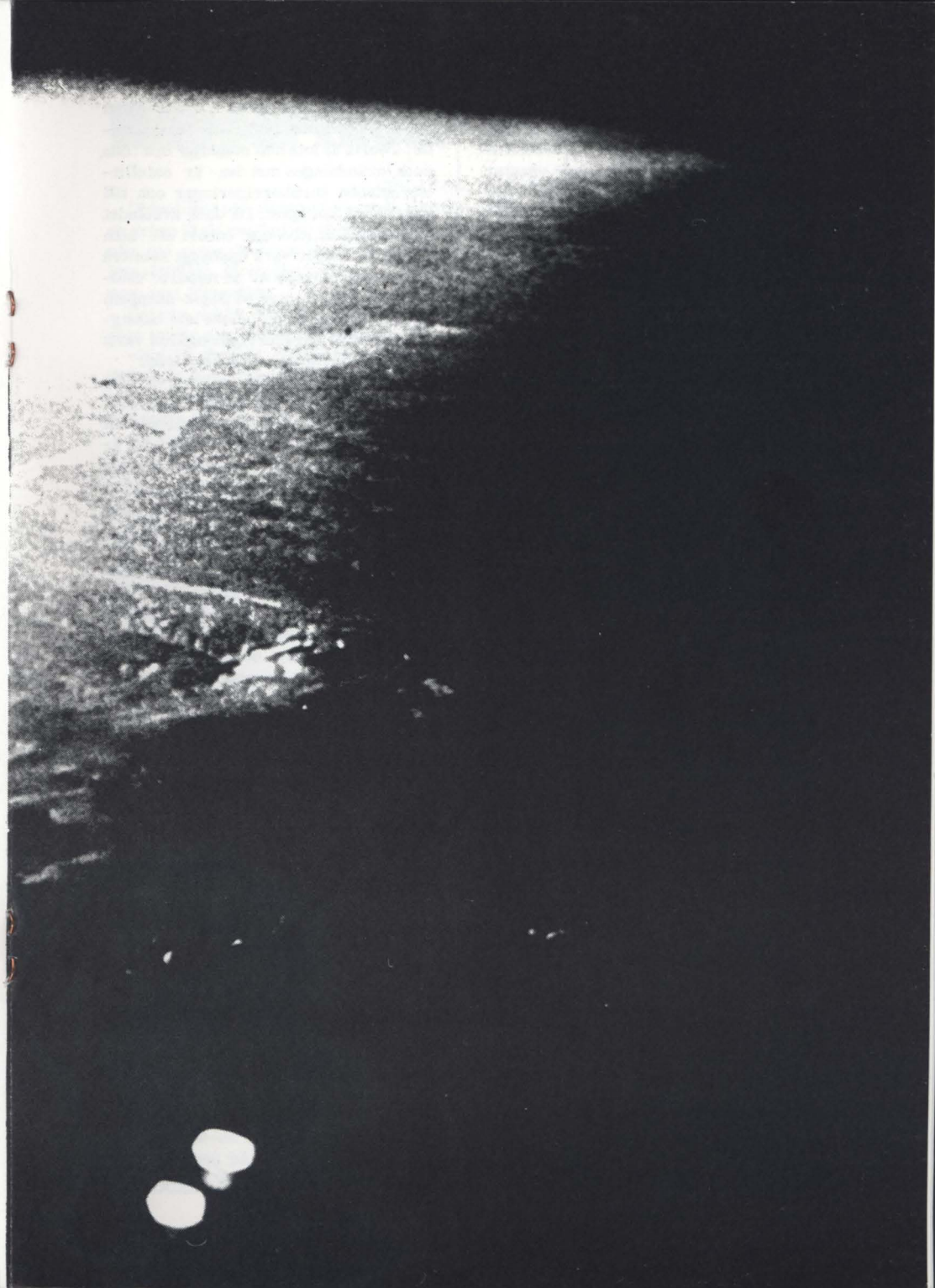
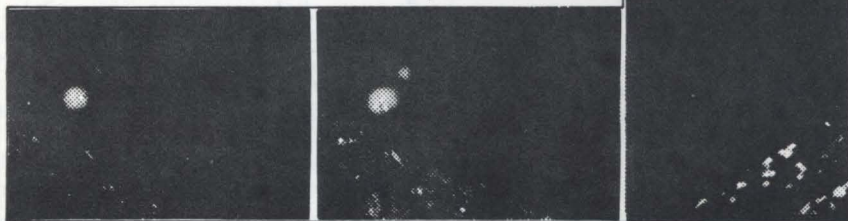
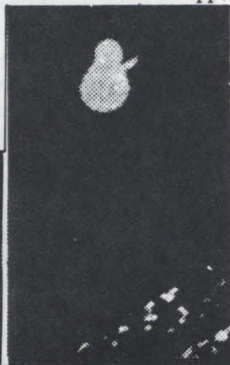
Plötsligt dök två runda föremål upp i bilden. De flyger i vertikal formation och bildar tillsammans något som liknar en åtta. Föremålen kommer in i bilden från vänster. De rör sig praktiskt taget horisontellt mot mitten av scenen. Plötsligt svänger de mystiska

föremålen åter mot vänster och försvinner. Allt har skett på ungefär två sekunder.

Efter en stund svänger kameran i 90 graders vinkel och då dyker åter två UFOs upp och denna gång ovanifrån. Denna gång i horisontell formation och "åttan" liggande på sidan och medan de svävade kvar på stället började de avge någon slags kondensstrimma eller någon slags gas. Bildserien längst upp på denna sida är hämtade från denna andra observation.

Bilderna därefter visar hur emissionen ökar till ett maximum, för att sedan upphöra. De båda föremålen steg sedan uppåt tills de försvunnit ur blickfånget.

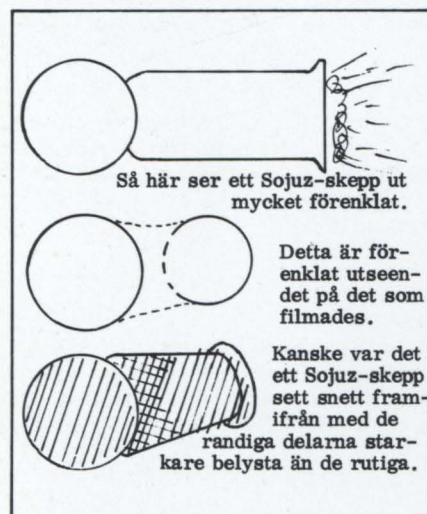
Kameran svängde sedan över den kratertäckta månytan, som underifrån höger var solstrålsbelyst. Vid denna scenväxling dök åter två föremål upp.

Vi ser dessa på bilden här bredvid - den stora helsidesbilden med två ljusa föremål nere till vänster. Föremålen sänkte sig långsamt ovanifrån vänster och när föremålen tycktes ha kommit månytan mycket nära, gjorde de en helomvändning och sköt åter iväg uppåt.

Ytterligare en observation gjordes när kameran svängde mot en stor krater - ett UFO sänkte sig och försvann uppåt igen inom loppet av en sekund.

Dessa bilder hemlighölls ända tills år 1974. NASA har själva aldrig kommenterat filmen, utan den undersöktes av den japanske rymdspecialisten Yu-

suke J. Matsumura, som genast förstod att något ovanligt filmats.

Man kan nu undra vad som verkligen filmades från Apollo 11. Var det UFOs eller kan det hela förklaras på något naturligt sätt?

En tänkbar teori skulle vara att Sovjet låtit en eller flera "spionsatelliter" följa efter Apollo 11. Dessa kan ha varit små och relativt lättmanövrerade från Jorden. Emissionen från föremålet/na kan ha bestått av tryckluft eller utströmmande gas som använts för att kunna göra kurskorrigeringar eller vrida "spionsatelliten" i rätt vinkel mot Apol-

lo så att eventuella kameror kunnat filma kapselns och mänlandarens förehavande. Teorin är inte helt otänkbar och den enda invändningen mot den är satellitens snabba kurskorrigeringar och till synes höga hastighet. Då dock avståndet till föremålet (troligen enbart ett, som förenklat skulle vara uppbyggt som två klot sammanfogade av en mindre "midja". Jämför formen på Sojuz-skeppen) är svårt att beräkna, kanske inte hastigheterna och kurskorrigeringarna varit så hemskt orimliga i verkligheten.

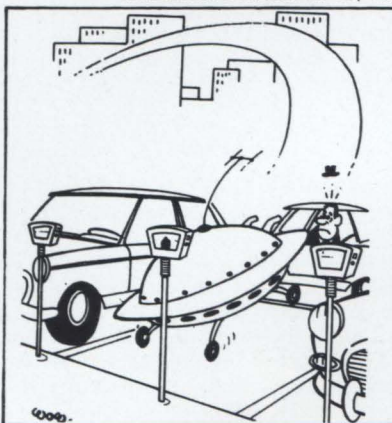
Naturligtvis kan det ju också ha rört sig om en främmande rymdfarkost som varit nyfiken på våra ansträngningar att nå vår närmsta granne. Men frågan är om de normalt sett inte söker kontakt varför då inte hela tiden hålla sig diskret i bakgrunden, istället för att sätta myror i våra huvuden. Kanske tycker de om att spela oss sprätt.

Att verkligen plocka fram hållbara bevis för UFOs existens är inte lätt. För många mellanhänder granskar diverse "bevis", uttalanden som inte är korrekta görs, fanatiker överdimensionerar händelser och det är verkligen svårt att få grepp om en händelse. Helst ska man vara förste man på bevismaterialet, så man har en chans att verkligen undersöka det ur alla tänkbare vinklar.

KÄLLA: UFO-News nr 74-75

UFO-Nachrichten nr 222

Hemmets Journal nr 43/75

Rapportöversikt

AUG.-DEC. 1975

GISLAVED, 5/8 1975

Oidentifierade flygande föremål iaktogs på tisdagskvällen över Gislaved. Det var en grupp Gislavedsbor av varierande ålder som satt ute i en trädgård och grillade som såg tre cigarrformade föremål förflytta sig på svårbedömbär höjd. Ett pulserande ljus åtföljde föremålen. Något bisarrt skämt är det inte fråga om, poängterar de som sett föremålen.

Det var vid 22.30-tiden som föremålen observerades. Anders-Ingemar Andersson som innehar en fotofirma i Gislaved, berättar:

-Jag är flygare själv och vet hur flygplan ser ut, dag som natt och det här var definitivt inga flygplan! Först noterade vi ett blinkande ljus som förflyttade sig oerhört snabbt över himlavalvet, men det kan ha varit en s.k. rullande satellit. Men vad det andra kan vara har vi ingen aning om.

(Värnamo-Tidningen & Jönköpings-Posten 7/8 1975, Smålands Folkblad 8/8 1975)

TROLLHÄTTAN, 9/8 1975

Flera personer i Strömslund i Trollhättan observerade på lördagseftermiddagen och kvällen flygande föremål högt uppe i luften som de bedömde vara flygande tefat. De märkliga guldglänsande föremålen syntes bland annat över Torsredsvägen. Även under fredagen fick tidningen rapport om flygande främmande föremål i ett starkt lysande rött sken.

(Trollhättans Tidning, 13/8 1975)

EKSJÖ, 11/8 1975

Flygande tefat, ljusfenomen av okänt slag, eller något annat odefinierbart föremål? Vad kan det vara som "trafikerar" luftrummet och förbryllar människor som mer eller mindre händelsevis råkar få se dessa ljussken mot natthimlen en augustikväll.

Förbryllade blev också de två eksjöbor som på måndagskvällen fick se ett dylikt fenomen över Eksjö nästan exakt kl. 21.00. De befann sig på en balkong i Eksjö centrum och fick då se ett ljussken - ungefär så stort som fyra "normala stjärnor" - som stod stilla rakt över dem. Därpå startade det och försvann ljudlöst söderut varvid skenet tilltog och försvagades i en rytmisk rörelse tills det helt försvann väldigt fort utom synhåll.

(Smålands-Tidningen, 13/8 1975)

ÖR, 13/8 1975

-Jag har aldrig trott på flygande tefat tidigare, utan bara skrattat åt det hela, men nu vet jag inte vad jag skall tro längre. De senaste dagarna har jag gått och funderat på vad det var jag såg förra onsdagskvällen mellan klockan 21.00-21.05.

Ja, det berättar en man från Ör socken i Dalsland. Han berättar vidare att han hade tänkt ha den underliga synen för sig själv, men blev fundersam och undrade om vi på tidningen hört av någon mer som sett något liknande.

Vad såg Örsbon? Jo, han såg ett himlafenomen som hade formen av en kupol som liksom hade en kärna från vilken det strålade ut ett ljussken som var svårt att beskriva färgen på. Under fyra och en halv minut stod föremålet stilla i horisonten över Kroppefjäll.

-Som det såg ut från mitt håll bedömde jag att föremålet låg någonstans mellan Ör och Uddevalla, berättar iakttagaren för ELA. Då han tappade synkontakten med föremålet berodde det inte på att det förflyttade sig. I stället var det ett moln som kom emellan.

-Jag har aldrig sett något liknande förr, och därför tyckte jag det var roligt att höra om någon annan hört av sig, sa den konfunderade örshon.

(Elfhorgs Läns Annonssblad, 21/8 1975)

ANEBY, 14/8 1975

Nu har det hänt igen! Flygande tefat eller himlafenomenet över Aneby-trakten samtidigt iakttaga av två personer. Dessa kan berätta om händelsen som ägde rum sent på torsdagskvällen i trakten av Blå Grindar.

Det var när fru Anna-Lisa Hjalmarsson med sin 14-åriga dotter Christina var i färd med att gå till sängs som det i sydlig riktning på ett avstånd av c:a 400 meter plötsligt dök upp ett antal mycket starka ljus på en mycket låg höjd.

Först trodde iakttagarna att det rörde sig om lyktor från några större lastbilar men det hördes inget motorbuller och därtill började ljusen höja sig rakt upp ett stycke, sänkte sig igen för att sedan ljudlöst försvinna uppåt igen.

Men det var inte nog med detta, enligt vad fru Anna-Lisa Hjalmarsson berättar vid vårt samtal med henne på fredagsmorgonen

-Vi var faktiskt uppskrämda både jag och min flicka när vi kommenterade det inträffade, säger fru Hjalmarsson. Nästa fas i himlafenomenet kom omkring en timma efter det vi sett de starka ljusen försvinna. Då kom det ett stort klart skinande klot påminnande närmast om en jättestor fotboll väster ifrån och passerade mot öster. Det hördes ett ljud som närmast påminde om när man hör ett järnvägståg på mycket långt avstånd.

Och därefter inträdde återigen normala förhållanden i trakten kring Blå Grindar, men hos de båda iakttagarna av himlafenomenet blev det något av en orolig natt. Upplevelserna var så starka att de följde med i tankarna och finns kvar där ännu. Man undrar med all rätt vad det var för egendomligheter som uppenbarade sig denna kväll. Var det manne ett besök från någon annan planet?

(Smålands-Tidningen, 16/8 1975)

NÄSSJÖ, 16/8 1975

Nu har en iakttagelse av ett "flygande tefat" också gjorts i Nässjö. Fyra ungdomar i 22-årsåldern, Per Gustavsson, Roger Runbom, Kaj Lander och Sven Lindberg, gjorde tillsammans iakttagelsen 23.45 på natten till söndagen. De uppehöll sig i Hluseberg då de upptäckte ett lysande sken på himlen.

Per Gustavsson och Roger Runbom berättade för oss om händelsen på söndagen:

-Vi gjorde iakttagelsen under 10-15 minuter. Ett böljande sken från en lysande, rund kropp. Den bara fanns där plötsligt 300-400 meter upp i rymden.

-Det var riktigt kusligt, berättar pojkarna. Plötsligt försvann föremålet.

Pojkarna anmälde händelsen för polisen. Där träffade de på en polis som är medlem i Ufo-klubben - som sysslar med sådana här fenomen. Han lovade att företa en undersökning.

-Vi har funderat hela natten på vad det var vi såg, säger Gustavsson och Runbom. Men vi kan inte räkna ut vad det var.

(Smålands-Tidningen, 18/8 1975)

SKULESKOGEN, 21/8 1975

-Vi är bergsäkra på att det var flygande tefat som vi iakttog. Dom var fem till antalet och flög i prydlig formation.

Wincent Sundlöf i Ullånger är säker på sin sak. Han såg fem flygande tefat över Skuleskogen vid 21.30-tiden på torsdagskvällen.

Wincent Sundlöf var på hemväg till Ullånger från Ö-vik i sin bil. Ett par hundra meter efter honom körde hans dotter Karin och hennes fästman Sven-Erik Grankvist i en annan bil.

Mitt på Skuleskogen inträffade det märkliga. I sydlig riktning uppenbarade sig ett mycket starkt lysande föremål med ett utseende som ett tefat.

-Jag trodde först att det blivit något fel på belysningen vid TV-masten i Mjällom, men jag fick snabbt ändra uppfattning, säger Wincent.

-Helt plötsligt dök det upp ett "tefat" till och parkerade bredvid det andra. Dom stod helt stilla på himlavalvet och skenet var intensivt. Det var ett sken som inte går att jämföra med någonting annat. Men det skulle inte vara slut i och med detta.

Med några sekunders mellanrum anslöt sig ytterligare tre "tefat", och radade upp sig i prydlig formation. I cirka 20 sekunder stod de blixstill, innan de med en fantastisk fart svängde av mot sydost.

När detta inträffade hade de båda bilförarna växlat ned och krypkörde.

-Vi blev så förbluffade att vi hade svårt att koncentrera oss på körningen. Det märkliga var att fullmånens sken förbleknade helt i jämförelse med det stickande ljuset från tefaten.

När Wincent, Karin och Sven-Erik kom hem till Ullånger, kontaktade de genast Nya Norrland och meddelade händelsen.

-Jag har aldrig tidigare trott på tefat, men nu vet jag att dom finns, säger en omtyckt Wincent Sundlöf.

Dottern Karin och hennes fästman Sven-Erik är lika övertygade:

-Det var tefat vi såg. Något annat går inte att få i oss, slutar de.

Såvitt känt är förekom inga militära flygövningar i trakten vid denna tidpunkt.

(Nya Norrland, 22/8 1975)

MÖNSTERÅS, 2/9 1975

Var det flygande tefat, som svävade fram på låg höjd över Mönsterås på tisdagskvällen? En mönsteråsbo observerade strax efter kl. 20 och minst 20 minuter framåt två mystiska föremål, som ljudlöst och på låg höjd, uppskattningsvis 500-1000 meter, kom söderifrån och försvann mot nordväst.

Strax innan de försvann ur synfältet syntes ett intensivt vitt ljus mot marken. Det var kortare än en sekund och kan jämföras med en jättekraftig fotoblixt, säger vår sagesman, som själv är tekniker.

De båda föremålen kom efter varandra och hade hela tiden samma inbördes avstånd, omkring ett par kilometer. Det ena föremålet avgav vitt blinkande sken och det andra rött, båda med ungefär en sekunds intervall. Vädrat var stjärnklart och utmärkt för observationer och dessutom rörde sig föremålen ovanligt sakta framåt för att vara t.ex. flygmaskiner.

På F12 i Kalmar ställer man sig på onsdagen helt oförstående till himlafenomenet över Mönsterås. Det fanns inga plan och ej heller någon väderballong uppe vid den tiden på tisdagen.

(Oskarshamns-Tidningen, 4/9 1975)

MÖNSTERÅS, 4/9 1975

Ufos körde tillbaka över Mönsterås på torsdagskvällen, men nu var den med vitt och blinkande ljus ensam. Den röda var inte med.

Ja, det låter som en saga och inte tog vi notisen vi läste i tidningen på torsdagen om demystiska, lysande föremålen på allvar, men vid tjugotiden fick vi själva se ett av dem eller ett liknande, sade en ung dam från Mönsterås i telefon till redaktionen. Och så berättar hon.

De båda ungdomarna hade varit och handlat (butiken har kvällsöppet) och när de kom hem till Parkgatan såg de det lysande föremålet redan då de steg ur bilen. Det svävade fram i nord-sydlig riktning med så låg hastighet, att de kunde iakttaga det ungefär en kvart. Det föreföll gå mycket lågt och de ansåg det vara på högst ca tusen meters avstånd, väster om Mönsterås.

(Barometern, 5/9 1975)

PÅSKALLAVIK, 4/9 1975

Det hittills oidentifierade föremål, som under utstrålning av ett vitt, blinkande sken svävade över bygderna på torsdagskvällen och rapporterades från Mönsterås iaktogs även i Påskallavik. Det var makarna Svea och Einar Nilsson, som under en promenad på Dalagatan i Påskallavik observerade föremålet. Också de såg detsamma vid 20-tiden på kvällen något väster om samhället, på låg höjd och inte alls långt borta. Några ljud hördes inte från föremålet ifråga.

(Oskarshamns-Tidningen, 6/9 1975)

LEKSAND, 18/9 1975

En privatperson i Västanvik i Leksand som vill vara anonym, såg strax efter klockan ett natten till torsdagen ett himlafenomen över Leksand. Det var klart väder och vindstilla då han gjorde iakttagelsen och undrar nu om några andra såg fenomenet.

-Det såg ut som ett lysande klot som var omgivet av en fantastisk ljusdimma. Det rörde sig i riktning syd-nord och det tog cirka 10 minuter innan det försvann. Något liknande har jag aldrig sett förr, säger vår sagesman.

Iakttagaren tror inte det var något "tefat" han såg. Möjligen en meteorit. Från hans utsiktsplats i Västanvik fick han den uppfattningen att föremålet eller vad det nu var rörde sig på en höjd av ungefär fyra gånger Käringsbergets höjd.

Det var verkligen en storslagen syn, berättar västanviksböns som gjorde iakttagelsen mellan kl. 01.15 och 01.30.

(Falu-Kuriren, 19/9 1975)

ÖVERMO, 18/9 1975

Himlafenomenet, om vilket vi kunde berätta i fredagens tidning, sågs utöver från Västanvik också från Övermo. Där var det ett par makar som kom hem ungefär vid ettiden på natten som observerade ljusskenet på himlavalvet.

-Från vår utsiktspunkt i kanten av Moskogen såg vi fenomenet över Tibbleberget och sedan när det så sakta försvann, över Åslebsberget.

-Vad som förundrade oss var att ljusdimman och det starkt lysande klotet plötsligt stannade till under några minuter och då förvandlades till en stjärna. Sedan ändrade det på nytt karaktär och fick liksom en avlång ljusdimma omkring sig då det försvann norrut. Vi tyckte det var nästan kusligt det hela och har ingen annan förklaring än att det var ett flygande tefat vi såg, säger de båda makarna som aldrig sett något så otroligt som detta tidigare.

(Falu-Kuriren, 20/9 1975)

SVÄRDSJÖ, 18/9 1975

-Något sådant får man aldrig uppleva mer!

Så säger Stina Westberg i Boda, Svärdsjö, som var en av dem som i onsdags natt såg det klart lysande himlafenomenet. Under tio minuter - mellan kl. 1.25 och 1.35 - betraktade hon det klart skinande ljuset som i sakta mak och på ganska låg höjd tycktes passera rakt över trädgården. Det kom från söder och försvann så småningom i norr.

Även från Bengtsheden rapporteras att ett klart lysande sken syntes på himlen vid ungefär samma tidpunkt.

(Falu-Kuriren, 23/9 1975)

SÄLEN, 21/9 1975

Himlafenomenet har den senaste tiden setts i vissa delar av Dalarna. Tidigt på söndagsmorgonen såg boktryckare Göte Pettersson under vistelse i Sälenfjällen ett himlafenomen som framkallade ett oerhört starkt ljussken. Himlafenomenet kunde ses under en längre tid och såg ut som ett större klot med en chockerande ljusstyrka, säger Pettersson.

Det var strax efter kl. fyra på morgonen som Göte Pettersson och hans fru gjorde upptäckten och man kunde se himlafenomenet under ett par timmar.

Något liknande har iakttagaren aldrig sett och under den tid man såg det rörde det sig ungefär halva horisontavståndet.

(Mora Tidning, 22/9 1975)

GARBERG, 22/9 1975

På måndagen ringde Cliff Sjursvens, en av medlemmarna i Countrymasarna, och berättade att grabbarna var på väg hem från en spelning när de fick se något mystiskt på himlen, cirka en kilometer söder om Garberg. Till en början såg det ut som en ganska kraftigt lysande större stjärna som rörde sig i östlig riktning lämnande ett kraftigt ljussken efter sig. Detta upplöstes sedan och blev som ljusa moln. Fenomenet sågs i cirka fyra minuter.

Efter ytterligare ett par kilometers färd fick man se ett stort lysande klot, stort ungefär som månen. Man körde in på en avtagsväg och körde i riktning mot föremålet vilket dock syntes bli mindre. Efter några blinkningar med helluset kom föremålet närmare igen men blev samtidigt mycket diffust för att strax därpå sjunka ned bakom en skogklädd kulle.

(Falu-Kuriren, 23/9 1975)

VIKA, 23/9 1975

Två 15-åriga Vika-pojkar, Bo Jonsson och Jan Hellström, såg på tisdagen vid 19.20-tiden ett stort starkt lysande klot på himlen i riktning från Vika mot Falun. De såg klotet som sakta sjönk ned bakom skogen vid horisonten. Föremålet spred ett starkt ljus omkring sig.

(Borlänge Tidning, 26/9 1975)

LILLPITE, 29/9 1975

Ett lysande föremål observerades på kvällshimlen i Lillpite i går kväll. Föremålet var orangefärgat och något större än en stjärna. Någon passerande satellit kunde det inte vara fråga om: ibland stod det helt stilla, plötsligt gjorde det tvära girar, stannade och fortsatte åt ett annat håll.

John-Olov Nilsson heter en av observatörerna som kontaktade PT. Roland, Erika och Henning Lundberg såg också det lysande klotet. De tittade på fenomenet i närmare

tjugo minuter innan det försvann norrut.
(Piteå Tidning, 30/9 1975)

HALLANDS VÄDERÖ, 29/9 1975

-Vi ser ett främmande föremål i luften ovanför Hallands Väderö. Det är en stor ljus massa som förflyttar sig med låg hastighet och ibland står helt stilla. Flera personer hörde på måndagskvällen av sig till NST och meddelade vad de hade sett. Ingen uttalade dock orden flygande tefat, även om det låg nära till hands.

Under en tidsrymd av 10-15 minuter kunde vittnena med hjälp av kikare studera föremålet, som skiftade i rött, blått och grönt. Sedan var det försvunnet. Avståndet till föremålet var svårt att exakt bestämma, men det befann sig hela tiden strax ovanför horisonten.

(Nordvästra Skånes Tidningar, 30/9 1975)

LINKÖPING, 29/9 1975

Är flygande tefat från fjärran planeter intresserade av den stora militärövningen i Mellansverige? Det undrar tre Linköpingsbor som vid 22-tiden på måndagskvällen tittade upp mot en stjärnklar himmel från en balkong i Skäggetorp, Linköping.

Under någon minut uppenbarade sig på mellan 500 och 1000 meters höjd två tefatliknande farkoster. De såg ut som locket till en soptunna med ett klart blinkande ljus underifrån.

Det ena "fatet" gjorde en looping och mötte det andra för att tillsammans med en otrolig hastighet rotelflyga bort från området.

En av de tre Linköpingsborna, som bevitnade skådespelet, tog på tisdagen kontakt med försvarsstaben där man meddelade att man fått in flera liknande rapporter från Linköping.

(Folkbladet Östgöten, 1/10 1975)

MALMBÄCK, 4/10 1975

-Det var en fantastisk syn. Ett blodrött klot svävade sakta fram över himlakupan. Formatet var också tämligen imponerande. Både min fru och jag såg "himlaklotet" i riktning bort från Malmbäck åt nässjöhållet. Det var vid omkring 21-tiden i lördags, som vi gjorde den stiliga och chockerande upptäckten berättar stinsen Lennart Israelsson i Malmbäck för vår tidning.

Israelsson såg något ljus skymta till och han tittade ut genom ett fönster i hemmet. Då fick han med egna ögon se en farkost i rymden. Den var mest lik ett klot och i stark blodröd färg.

Han ropade på sin fru Aina, som skyndade till och noterade precis samma sak.

- "Farkosten" - eller vad det nu kunde vara - dalade liksom långsamt ner mot marken vad vi kunde se. Det försvann bortom skogsbrynet mot Gådeberg till. Observera att vi båda två såg exakt samma sak. säger Israelsson.

-Skenet var rätt så bländande och praktfullt, men också egendomligt, tyckte malm-bäcksmakarna.

Någon mer detaljbeskrivning kan de dock inte ge. Till saken hör att Israelsson för några år sedan fick se en rymdfarkost, som han utan att blinka betecknar som ett flygande tefat.

(Smålands Dagblad, 7/10 1975)

SURAHAMMAR, 6/10 1975

Två surahammarpojkar, Jan-Ove Karlström och Christer Örnefors, båda 16 år gamla såg i måndagskväll något som de tror kan ha varit ett s.k. UFO-föremål. Det var vid 19.45-tiden på kvällen när pojkarna stod mitt i samhället, som de såg något

svagt lysande föremål flyga över dem.

Föremålet bestod av sex lysande lampor (klot). Det var relativt stort, ovalt och flög åt sydväst med hög hastighet och alldeles ljudlöst. Pojkarna är helt övertygade om att det inte var något flygplan eller någon satellit på grund av storleken, den enorma hastigheten och för att det var helt ljudlöst.

(Vestmanlands Läns Tidning, 9/10 1975)

VÄSE, 12/10 1975

Jag har aldrig ansett att folk som sett rymdfarkoster och konstiga tingestar på himlen talat sanning - men efter händelsen under helgen börjar jag tvivla.

Det säger Aina Larsson, Väse, som vid 01.30-tiden på söndagen var nära att kollidera med ett lysande föremål på E 18 nära Väse. Aina Larsson färdades i bil mot Väse tillsammans med sin bror och svägerska. Det lysande föremålet kom emot bilen från sidan.

-Vi faktiskt duckade inne i bilen eftersom vi var säkra på att en kollision skulle inträffa, säger Aina Larsson.

Det blev dock ingen kollision. Föremålet väjde undan för bilen och försvann upp mot skogstopparna där det stod stilla en stund och svävade.

-Vi blev utomordentligt rädda, säger Aina Larsson. Något ljud kunde vi inte höra - men vi kände något av ett sus eller kraftig vindpust.

Riktigt omskakad fortsatte sällskapet bilfärden - men när de svängde ned vid OK-macken i Väse kom föremålet tillbaka - den här gången rakt mot bilen.

-Det lyste kraftigt - det såg nästan ut som en gatlykta, säger Aina Larsson. Det var dock svårt att i mörkret bilda sig en uppfattning om föremålets storlek.

Föremålet väjde dock undan för bilen och försvann på nytt mot gårderna och skogen i Väse-området.

-Vi kunde se föremålet hängande över trädkropparna. Efter en stund försvann det ur vår åsyn.

(Nya Wermlands-Tidningen, 13/10 1975)

FÄRILA, 14/10 1975

Ett mystiskt lysande föremål iakttogs häromnatten på himlapällen mellan Ljusdal och Färila. Fyra färilabor som kom åkande i bil upptäckte plötsligt ett lysande klot från vilket tre kraftiga ljusstrålar likt ben sträckte sig ned mot marken. Föremålet tycktes förflytta sig och ändra läge i höjdd. Vid tre tillfällen iakttogs sällskapet föremålet mellan Ljusdal och Färila. Samma natt iakttogs även ett liknande fenomen av en järvsöbo i Arbrå.

(Ljusdals-Posten, 16/10 1975)

KARLSTAD, 18/10 1975

-Plötsligt stannade bilen och ljuset slocknade. Då såg jag föremålet strax över skogskanten. Ett bländande gult sken, runt med röd kant, komma rakt emot mig. Jag blev fruktansvärt rädd, hoppade ur bilen och började springa i panik. Då kom en konstig förlamning i ena benet.

Gunnel Nilsson, 30, Karlstad, berättar om himlafenomenet hon mötte utanför Karlstad strax efter klockan åtta i lördags kväll. Det är tredje fenomenet på tre veckor i Karlstadstrakten.

Gunnel var på väg till sina föräldrar i Backarna utanför Fagerås, cirka tre mil väster om Karlstad. Plötsligt såg hon en ovanligt stor stjärna på himlen men brydde sig inte om den. Inne i byn Skällerud stannade plötsligt motorn och ljuset släcktes.

-Bilen bara dog. Samtidigt såg jag ett stort bländande gult föremål komma in över

gärdet. Detta är något övernaturligt, det var min enda tanke. Jag blev fruktansvärt rädd, rusade ur bilen och började springa. Då liksom förlamades mitt ena ben. Det kan naturligtvis vara psykologiskt betingat, därför att jag var panikslagen.

Gunnel Nilsson halvsprang till närmsta hus och ringde på. Där fanns ingen hemma. Hon fortsatte till nästa hus, 50 meter längre fram. En dam öppnade och Gunnel nästan föll i kvinnans armar.

-Jag har sett en konstig stjärna och bilen stannade...

Kvinnan ringde bekanta till Gunnel som hämtade bilen. Dom fann bilen med lyset på. Motorn startade direkt.

(Aftonbladet, 21/10 1975)

KARLSTAD, 18/10 1975

Fru Anna Heljh, Karlstad, observerade vid 21-tiden på lördagskvällen ett mystiskt sken över himlen vid Bellevue och över Vänern.

Fru Heljh satt med sin make och tittade på TV när hon fick se ett kraftigt ljussken genom fönstret.

-Föremålet lyste gult och var omgivet av en röd ring. Det kom på ganska låg höjd och jag såg det tydligt, säger hon.

Några minuter efteråt uppenbarade sig ljusskenet igen. Samma färger, samma höjd, samma riktning.

Först ville inte fru Heljh göra något väsen av sig, men när hon fick läsa om "stjärnan" i dagens NWT bestämde hon sig för att ringa tidningen.

Nu undrar hon om det är invasion från yttre rymden på gång.

(Nya Wermlands-Tidningen, 21/10 1975)

BRATTFORS, 19/10 1975

Knut Fredriksson i Karlstad undrar vad han sett. Han var kl. 05.35 på söndagsmorgonen på väg mellan Karlstad och Filipstad i sin bil när han i Värmlands Brattfors plötsligt fick se ett underligt sken.

-Det lyste som när ett tåg rusar fram, säger han till NWT. Han jämförde också skenet med skenet från elektriskt svetsningsarbete.

-När jag vände mig om och tittade in bland husen i Brattfors för att se varifrån skenet kom upptäckte jag ett lysande klot som satt halvvägs upp i ett träd eller en stolpe. Klotet såg ut som det klot fru Heljh kvällen innan hade sett.

(Nya Wermlands-Tidningen, 21/10 1975)

HÄLLEFORS, 5/11 1975

Ett himlafenomen! Var det ett flygande tefat (?) som Märta och Sven Ottosson i Hällefors såg härom dagen när de färdades i personbil mellan Hällefors och Stadra.

Sven Ottosson i Hällefors berättar för Kuriren att ett eldklot förföljde bilen en längre sträcka.

-Det lyste starkt, och klotet var på mycket låg höjd. Rätt som det var försvann det. Både Märta och jag blev konfunderade - något liknande hade vi inte sett tidigare.

-Ett flygplan på låg höjd? Nej. Absolut inte, säger Sven. Kunde det vara ett flygande tefat?

(Örebro-Kuriren, 7/11 1975)

OHTANAJÄRVI, 13/11 1975

Ett märkligt, ljusstarkt fenomen observerades i Ohtanajärvi, en mil nordost om Korpilombolo natten mot torsdagen. Fale Haapaniemi med fru och två döttrar iakttog ljusfenomenet i ett par timmar från 2.30-4.30.

-Det var min man som såg hur ett starkt lysande föremål höjde sig från horison-

ten i sydost och bad mej komma och titta, säger fru Ruth Haapaniemi. Det liknade en stor skjortknapp och ibland en urtavla, där visarna stod på 25 över 9. Ibland var ljuset väldigt starkt men gick ner igen så att man såg bara en liten lysande punkt. När skenet var som närmast gick det uppåt från föremålet i flera färger, som en påfågelstjärt.

-Vi gick ut på bron för att se om det möjligen hördes något buller om det var en helikopter eller något sådant, men det var det inte, fortsätter fru Haapaniemi. Ett tag tänkte jag gå till min gamla hemgård och hämta kikaren som finns där. Föremålet rörde sig upp och ner som en "jo-jo", sänkte sig och höjde sig igen. Det tycktes också röra sig lite i sidled. Familjens döttrar, 21 år och Eva, 14 år, såg också det underliga ljusfenomenet.

-Min man var den som sist gick och lade sig och då var fenomenet kvar, säger fru Haapaniemi.

(Norrländska Socialdemokraten, 14/11 1975)

SÄRNA, 21/11 1975

Ett himlafenomen i stort format iaktogs vid 21-tiden på fredagskvällen i närheten av Särnabyn av några älvdalsbor. Det var Elsa Grund och Sören Backlund från sociala centralnämnden och Anders Isaksson och Ove Zacheusson från turist- och fritidsnämnden som blev vittnen till den märkliga iakttagelsen då man i bil var på hemväg från det kommunala informationsmötet i Idre.

Mellan Särnabyn och avtagsvägen till Sörberget österut, bortom tjärnen, sågs ett föremål av oval form med lysande gult intensivt sken, sväva ovanför trädtopparna. Avståndet till föremålet var betydande. Föremålet eller ljusskenet torde ha varit minst ett par hundra meter långt.

(Mora Tidning, 26/11 1975)

ÅSELE, 25/11 1975

Var det ett flygande tefat som Eilif Sörensen och hans hustru Anna Lisa såg vid halvfemtiden i tisdags och var det samma föremål som Sven Åke Magnusson, Åsele, såg? Båda uppger att de sett ett föremål med starkt lysande sken - så starkt att det nästan gjorde ont i ögonen. Skenet var som pulserande och försvann ibland.

Eilif Sörensen, som skjuter räv vid Åsele om nätterna, klev upp strax före halv fem på morgonen. Han såg då föremålet som sakta rörde sig mot Tallsjön som ligger i riktning mot Gideåkrodden från Dalasjö sett. Han väckte sin fru och tillsammans kunde de se föremålet under en halv timme. Någon riktig form kunde jag inte se, säger Sörensen. Ibland verkade det runt och ibland var det taggigt. Hela tiden var skenet fruktansvärt starkt.

-Från vårt hem uppmärksammade vi föremålet som av en kaffekopps storlek.

Sven Åke Magnusson som arbetar i Vilhelmina körde bil från Åsele när han upptäckte föremålet från Åselevägen i riktning mot Insjön. Även han säger att föremålet utstrålade ett starkt sken men storleken kunde han uppskatta till ungefär 20 centimeter i diameter.

-Vid halvfemtiden är det mörkt och jag har svårt att tro att det var en ballong vi såg, slutar Sörensen.

(Västerbottens Folkblad, 26/11 1975)

ÅRSKOGEN, vecka 48

-Det var otroligt, det vi såg!

På "flygandetefat" tror inte många. Det gjorde inte ambulansförarna Sören Olsson och Per Olof Westberg från Sundsvall - gör det kanske innerst inne ännu - men i

förra veckan var dom med om en upplevelse, som kommit dessa garvade herrar att fundera.

När dom vid 16-tiden passerade Årskogen, på gränsen mellan Hälsingland och Medelpad, efter en ambulanstransport till Uppsala, så dök plötsligt ett starkt lysande föremål upp på himlen. Det hade en oerhörd hastighet, och skenet var bländande. Så här berättar Sören Olsson:

-Föremålet, som var runt, kom från väster och for mot öster. Ett tag såg det avlångt ut. Jag och kollegan Per Olof Westberg stannade, helt fascinerade av det vi såg. Det såg ut som en eldkula, som korsade E4:an. Eftersom det gick horisontalt så kan det inte ha rört sig om något nedfallande föremål från rymdraketer.

Sören Olsson har under många färder med ambulansen sett många s.k. rymdfenomen, kometer och liknande, men aldrig något som detta.

-Det var mycket svårt att uppskatta avståndet, men det rörde sig väl om tusentalet meter, säger Sören Olsson vidare. Varken jag eller kollegan Per Olof Westberg kan begripa vad det rörde sig om. Men vi uppfattade föremålet som ett "flygande tefat" som plötsligt tvärstoppade, fortfarande med starkt ljussken, som efter en stund slocknade. Vi blev något chockade, men fortsatte sedan hem till Sundsvall.

(Sundsvalls Tidning, 3/12 1975)

KORTERUD, 4/12 1975

En person från Korterud har hört av sig och berättat om ett ljusfenomen i trakten. Det visade sig strax efter 22.30 på torsdagskvällen. Ett starkt rött-gult ljussken kom farande på cirka 1000 meters höjd, for runt och svävade över trakten, dök ett par gånger innan det försvann söderut. Något flygplan är männen säkra på att det ej var, knappast heller helikopter. Ljusskenet var mycket starkare än månsken.

(Arvika Nyheter, 10/12 1975)

IDRE, 7/12 1975

När traktorförare Ragnar Persson, Vassbo, härom kvällen var på hemväg från sitt arbete såg han ett lysande föremål mot kvällshimlen.

Föremålet var kilformat och rörde sig med basen framåt. Det flög med god fart norrut och ganska nära horisonten innan det försvann bakom Trunneberget. Skenet var klart rödgult. Frågan är vad det var för föremål, kanske samma farkost som sågs söder om Särna för ett par veckor sedan.

(Dala-Demokraten, 9/12 1975)

SÅGMYRA, 9/12 1975

Närtefat och andra himlafenomen diskuteras i Falun så syns de i Sågmyra. Det är tydligt att organisationen UFO-Sverige (oidentifierade flygande föremål) lade sitt informationsprogram på fel ställe.

På tisdagsmorgonen såg minst fyra personer i Sågmyra märkliga saker rakt över sjön Gopen, söder ut. Sven Wiklund rapporterar att han såg z-figurer och runda ringar. Från föremålen lyste ett brandgult sken. Ibland var det två-tre ringar, ibland sex-sju. Inga ljud hördes. Fenomenet sågs uppemot en halv timme.

Anna Nordahl såg samma fenomen och hon fotograferade det också. Hennes version skiljer sig från Wiklunds men de befann sig heller inte på samma plats. Anna Nordahl såg streck som såg ut som guldband. Strecken gick rakt upp över skogsbrynet och ändrade form. Det var ett flertal figurer. Hon har aldrig sett något liknande.

Under helgen såg Anders Blomkvist i Sågmyra en skarp stjärna som roterade. Han iakttog föremålet med kikare.

Märkliga himlafenomen har också iakttagits i norra Dalarna på sistone.
(Dala-Demokraten, 10/12 1975)

DREVDAGEN, 19/12 1975

Vad är det för lysande föremål som steg upp mot himlen tidigt på fredagsmorgonen?

Det undrar Leif Nilsson i Drevdagen och två barn som var med honom i bil på väg till skolan. Efter Drevdagsvägen fick de se det lysande föremålet. Det verkade starta från marken 500-600 meter från vägen och steg rakt upp. Föremålet spred ett intensivt vitt sken och var synligt någon minut.

(Falu-Kuriren, 20/12 1975)

VAD SÅGS VID NORSKA GRÄNSEN?

Enligt en ortsbo ska mystiska överflygningar vid norska gränsen i mellersta och norra Värmland ägt rum under oktober och november. Ortsbor samt militär och polis har gjort en mängd observationer. Polisen och militär lär gemensamt ha bevakat dessa överflygningar och radarbussar hämtats dit. Man lär ha haft det mycket svårt att bemästra det stora antalet observationer och militärstaben och försvarsministern ska ha varit inkopplade på fallen. Har det rört sig om UFOs eller kanske någon form av smugeltrafik. Det har varit stor förtegenhet angående det hela och ingen information har läckt ut till pressen i trakten.

Från försvarsstaben kommer följande uttalande: "...var frågan om en polisiäraktion på det regionala planet...försvarsmaktens bidrag utgjorde endast viss matriel med bemanning...inte heller...Bergslagens militär-områdesstab i Karlstad, har haft med denna polisiära aktion att göra."

Andra myndigheter som kontaktats har vägrat uttala sig om frågan och ingenstans har närmare detaljer om vad som observerats lämnats. Förekommer hemligstämpling, när ett stort antal observationer görs av militär personal och man inte kan förklara vad man sett?

RÄTTELSE

På grund av motsägande uppgifter i arkivet, blev några uppgifter på omslaget till nr 4 1975 felaktiga. Under ett foto stod det: Trinidad 21.12.58. Det ska i stället vara: Trinidad 16.01.58.

Under ett annat foto stod det: Chile 17.05.68. Det ska i stället vara: Venezuela 1963.

Vi ber er ha överseende med dessa misstag och istället lägga de rätta uppgifterna på minnet.

RED.

FORTS. FRÅN SID 13 LIV I UNIVERSUM DEL 2

oss som intelligenta varelser, som saker att fästa sig närmare vid.

Vem av oss tänker väl på att växla några djupsinniga ord med den hare vi tillfälligtvis skrämmar upp, när vi kryssar över marken under en utflykt!

Med hänsyn till ev. kontakt med UFOs och deras besättningar kan vi bara hoppas på, att de rent utvecklingsmässigt bara är årtionden före oss, så att en meningsfull kontakt ligger inom möjligheternas gränser. Men det är väl också från denna lugnande uppfattning, de flesta UFO-loger arbetar.

Ärtidsskillnaden i storleksordningen århundraden, är våra möjligheter för förståelse och kontakt säkert försvinnande små.

KÄLLA: UFO-Nyt nr 2/75

●PRESS-STOPP●

UFO inspekterar militär-förråd?

Datum: lördagen den 10/1 1976.

Vittnen:

Kajsa Larsson, Uliveborg, Box 1054, 510 60 Överlida. 35 år.
Johan Larsson, 12 år.
Stigvon Bayer, Mölneby, 510 60 Överlida.

Kajsa Larsson steg upp 5.11 och gick in i vardagsrummet och tände en cigarett. Satte på radion men den bara pep. Hon tittade ut genom fönstret vid 5.15 (vetter mot öster) och fick se något som hon först uppfattade som en bil långt borta. Men hon kom snart underfund med att det inte kunde vara någon bil för där fanns ingen väg och det var ej i marknivå. Det växlade färg från orange till blåvitt och så tillbaks till orange igen, samtidigt som det rörde sig och ändrade intensitet. Färgskiftningarna skedde på 1/2-1 minut, men det fanns ingen regelbundenhet mellan färgväxlingarna och intensitetsändringarna. Något slags föremål låg och cirklade över en bestämd punkt borta i skogen. Ljuset var betydligt skarpare än en stjärna, även när det var som svagast. Ljuspunkten var mycket större än en planet och befann sig strax under horisontlinjen, framför en skogskant.

Hon väckte därefter sin son, och han uppfattade det hela på samma sätt, frånsatt att han såg en tvärgående rörelse och hon en cirklande.

Därefter kontaktade Kajsa Larsson regementet i Borås och talade med en dagofficer som hette kapten Palm. Hon blev där hänvisad till polisen i Kinna och hon talade där med Hilding Östanebeck 6.15-6.30. Han gjorde en notering och ringde senare upp för att höra om föremålet fortfarande sågs.

Hon fortsatte sedan att titta på det och fr.o.m. cirka 6.30 tog hon regelbundet kort på föremålet med en Instamatic kamera, agfacolor film. Sammanlagt togs 4 kort.

Därefter ringde hon underrättelseofficer Stigvon Bayer som bor i Mölne-

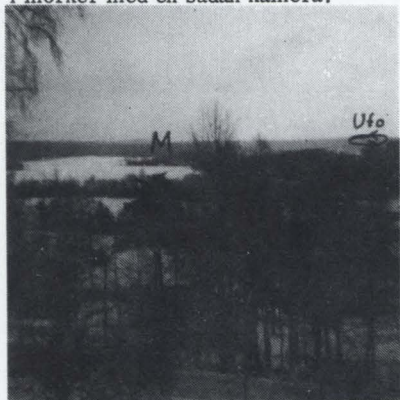
by. Detta skedde vid 7.15 och han kom över 7.30-7.45. strax innan han kom steg föremålet rakt upp till hög höjd, gjorde en 90-graders sväng och började mycket sakta röra sig åt söder. Höjdvinkeln var ca 30 grader och föremålet verkade befinna sig på samma höjd som normalflyget.

När de senare tittade på föremålet i kikare verkade det vara avlångt, som två ljuspunkter med en linje emellan. Föremålet kunde iaktas till 9.30 och strax innan vid 9.00 dök ett antal drakar upp på hög höjd och kretsade över området.

Genom studier av kartor och med hjälp av kompass bör föremålet ha befunnit sig 1800-2500 meter bort i öst-sydostlig riktning, över eller strax bortom ett militärförråd.

Flygflottiljerna vid F9, F10, F12 och F13, samt flygstaben i Stockholm har kontaktats, men ingen vill erkänna att några drakar varit i luften.

Tyvärr var korten helt svarta efter framkallningen. Men det hade varit ett underverk om det blivit något resultat i mörker med en sådan kamera.

Fotot visar var föremålet observerades och hur det såg ut från Kajsa Larsson. M betecknar Mölneby.

Rapport från VENUS

Här ovan ser vi de första bilderna av Venus yta - ett hopträngt panorama-svep där man kan skimta en del av den runda landningsmodulen nertill.

En sovjetisk rymdsond mjuklandade onsdagen den 22 oktober på planeten Venus och sände TV-bilder till jorden av den omgivande terrängen. De lodräta strecken mellan bilderna härrör från s.k. telemetrisändningar av tekniska data.

Vissa stenar var 30-40 cm i diameter och på avstånd skimrade en större bumlung som bröt den annars jämna horisonten, rapporterade AP från Moskva.

Den ryska sonden Venus 9 startade från jorden 8 juni 1975 och färdades i 300 miljoner kilometer, varefter landningsmodulen skiljdes från moderfarkosten den 20 oktober och landade kl. 06.13 svensk tid den 22 oktober efter en 75 minuter lång nedfärd genom Venusatmosfären varvid den bromsades med både bromsraketer och fallskärmar. Under nedfärden sände modulen data om de omgivande molnlagren.

När modulen landat fann den att temperaturen vid ytan var 485 grader och att atmosfärstrycket var 90 gånger högre än det på jorden. Strax efter landningen startades en kamera som tog bilder av omgivningen. Bilderna sändes till moderfarkosten som kretsade i en elliptisk bana runt Venus och fungerade som en relästation för sig-

nalerna till jorden.

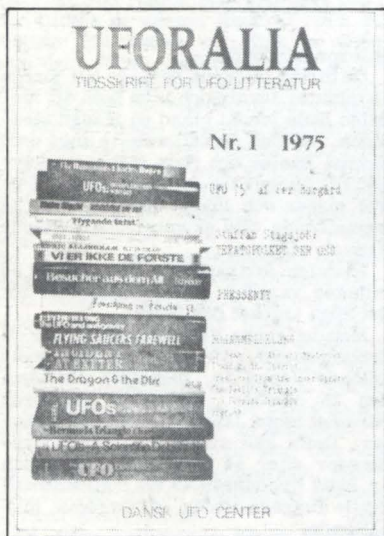
De första bilderna anlände till jorden 15 minuter senare och man fann att modulen hade landat bland en mängd stenblock, en del förhållandevis unga med skarpa kanter och flata sidor. Avståndet till horisonten beräknades till 200-300 meter och längst upp till höger på ovanstående bild skimtar den buktande Venushorisonten.

Modulen fortsatte att sända data i 53 minuter varefter den dukade under för det höga trycket och hettan.

Men det ryska Venusprojektet var ett dubbelprojekt, för efter ett par dagar anlände Venus 10, nämligen lördagen den 25 oktober. Venus 10 överlevde däremot något längre - i hela 65 minuter. Detta kan synas vara korta livslängder efter så lång resa, men man är ändå imponerad av att instrumenten kunde fungera under så extrema förhållande.

Några förutsättningar för högre livsformer på Venus finns sålunda inte, och alla ni som trott på Venusianer och främmande rymdskepp från planeten får se er om efter andra tänkbara planeter för intelligent liv. Kanske finns dessa bland Jupiters månar eller längre ut i vårt solsystem, men troligen får vi se oss om längre ut i kosmos, till andra solsystem.

Den 4 juli i år beräknar USA land-sätta en sond på Mars. Vi hoppas kunna återkomma med en intressant artikel i nr 3.

"UFORALIA" - dansk tidskrift för ufo-litteratur.

Presentation: B. Tingstedt

Det första numret av UFORALIA utkom i början av december. Tidningen ges ut av Dansk Ufo Center, Postbox 85, 7700 Thisted, Danmark. Redaktör för den-samma är Willy Wegner. Tidskriften behandlar uteslutande ufo-litteratur, litteratur från sammankopplade aspekter samt ufologins historiska utveckling.

Uforalia kommer att utkomma oregelbundet, beroende på mängden relevant material. Tidskriftens innehåll uppdelas i sektioner: bibliografiskt arbete, anmälningar och omtalan av litteratur, utdrag ur böcker eller etappvis utgivning av större verk, artiklar med allmän karaktär med anknytning till ufo-litteratur, intervjuer med författare, utgivare och redaktörer för ufo-tidningar m.fl., pressnytt och ufologins historiska utveckling.

Uforalia dubliceras i A4-format på enkelsidor, eventuellt med illustrationer i offset-tryck. Då tidningens sidantal kommer att variera (24 sidor nr 1) betydligt från nummer till nummer, är det inte möjligt att prenumerera på den. Önskar man få bladet varje gång det utkommer kan man anmäla sig som passiv medlem till Uforalia-sällskapet. Alla medlemmar får automatiskt tillsända sig ett brevkort varje gång ett nummer utkommer, med upplysning om nummer och pris.

Tidskriften rekommenderas varmt till alla ufo-intresserade. Då den är en specialtidskrift som behandlar ufo-litteratur, vilket ju måste vara grunden för allt ufo-intresse och forskning, är den nästan ett måste, om man vill hålla sig aktuell.